DRUM

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Fondat 1935. Seria nouă. ISSN 1454 - 198X

ANUL 29, NR. 703, MARTIE 2026

Editorial

Primăvară, Primăvară...!

„Vine, vine primăvara!/ Se așterne-n toată țara/ Floricele pe câmpii,/ Hai să le-adunăm, copii!”.

Câtă frumusețe, câtă pace, câtă bucurie a firii se degajă din aceste versuri ale unui cântec învățat cândva, într-o altă viață!

În anii din urmă, venirea primăverii pare că nu mai aduce cu sine acea bucurie a renașterii. Privim în jurul nostru, ascultăm glasul naturii, simțim, trăim, încercând să facem continuu conexiuni. Ceva s-a rupt, pentru totdeauna, în curgerea firească a lucrurilor. Războaie, pandemii, conflicte ideologice generatoare de disensiuni apocaliptice…, la nivel global; răutate, dușmănie, invidie, lipsa celui mai mic dram de empatie…, la nivel individual. Trăim parcă într-o lume întunecată de umbra morții și a blestemului, o lume total în derivă.

Încotro ne îndreptăm, Doamne, și cât de vinovați ne putem face în fața Ta?

În urmă cu patru ani, deplângeam soarta Ucrainei invadate de trupele rusești. Între timp, s-au găsit mulți adepți ai invaziei, care consideră suferința ucrainenilor drept o pedeapsă venită din istorie. Este cunoscut faptul că locuitorii de la granița de nord a României au fost primii care au dat semnalul ospitalității, apoi întreaga țară. Ulterior, au apărut multe voci care au condamnat gestul nostru de solidaritate umană și continuă să îi condamne pe cei ce, într-un fel sau altul, ajută țara vecină, aflată încă în război.

Mai nou, un alt conflict armat zguduie teritoriul european. După ce a trecut prin două războaie mondiale, Europa a crezut că omenirea a învățat lecția păcii. Zăngănitul armelor se aude iarăși, în sufletul continentului. Teatrul operațiunilor de luptă este Orientul Mijlociu, cu consecințele aferente: orașe distruse de bombardamente, familii dezmembrate, cetățeni care își părăsesc agoniseala de o viață, mergând nici ei nu știu unde, cu un geamantan în mână și cu un munte de durere în suflet, alungați de sunetele sirenelor ce răscolesc văzduhul.

Marile conflicte ale lumii moderne par a nu se încheia așa de repede, precum războaiele clasice, fiindcă aceste războaie hibrid afectează economia, societatea, macină armate și națiuni întregi. Războiul erodează sufletul uman, transformă teama în ceva normal, iar violența într-un mod de viață firesc.

După mai multe decenii de reconstrucție și speranță, Europa trăiește coșmarul întoarcerii la o epocă de primitivism.

*

Luna Martie și-a trimis mesagerii prin grădinile noastre, prin crângurile de la marginea orașului. Ghioceii, brândușele, toporașii, cu capetele ușor plecate, par a-și cere iertare pentru cutezanța lor de a vesti primăvara, în ciuda vremii și a vremurilor.

Bine ai venit, Martie, cu toată încărcătura ta de sărbători laice și religioase, atât de scumpe sufletului românesc! Vindecă tristețile, întărește-ne credința, redă-ne bucuria vieții și veghează ca omenirea să-și urmeze drumul în pace, înțelegere, armonie…!

Domnița NEAGA

Primăvara, dăruită comunității, la 1 Martie

Ziua de 1 Martie a fost sărbătorită la Roșiorii de Vede printr-o acțiune dedicată tradiției Mărțișorului, simbol al începutului de primăvară și al renașterii naturii, readus în atenția comunității printr-un gest simbolic și apropiat de oameni.

Legenda Mărțișorului, transmisă din generație în generație, spune că firul alb-roșu aduce echilibru între iarnă și primăvară. Albul simbolizează lumina, puritatea și speranța, în timp ce roșul este asociat vieții, energiei și forței regeneratoare a naturii.

Dincolo de semnificația sa simbolică, mărțișorul rămâne unul dintre cele mai reprezentative elemente ale tradiției românești, marcând, în fiecare an, un nou început.

La Roșiorii de Vede, această tradiție a prins viață printr-o activitate desfășurată în spațiul public, care a adus primăvara mai aproape de oameni. Din Căsuța Primăverii, amenajată în Parcul Central „Av. Nicolae Popescu-Vedea”, cei doi vestitori ai primăverii - Tedy Stîngă și Stelian Avram, reprezentanți ai Casei de Cultură - îmbrăcați în costume populare tradiționale teleormănene, alături de primarul municipiului, ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru, au pornit prin oraș oferind mărțișoare doamnelor și domnișoarelor

Continuare în pagina 8

Aurelia BĂRBUȚ

CENTENAR I.A.R.
INDUSTRIA AERONAUTICĂ ROMÂNĂ
BRAȘOV

În 1925, Regele României, Ferdinand I, semna decretul de înființare a unei importante unități industriale, aceea care avea să devină, datorită împrejurărilor politice din anii următori, una dintre cele mai necesare și utile ale României: Industria Aeronautică Română, adică Fabrica de avioane de la Brașov. Construirea facilităților industriale a durat doi ani, iar în 1927, printr-o ceremonie fastuoasă, fabrica a fost deschisă și pusă în funcțiune.

Mai multe entități care respectă istoria Aviației Române au decis să marcheze centenarul înființării fabricii brașovene printr-o suită de manifestări care se întind pe perioada 2025-2027. Printre acestea se numără și Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu” din Roșiorii de Vede, prin găzduirea unei interesante expoziții sub genericul „Uzinele I.A.R. – Brașov, 100 de ani de la înființare”.

Expoziția este curatoriată de muzeograful Traian Constantin Dumbrăveanu, de la vestitul muzeu „Casa Mureșenilor” din Brașov și găzduită, pentru aproape o lună de zile, de sala pentru expoziții temporare a muzeului roșiorean.

prof. **Aurelia PETRESCU**

Continuare în pag. 5

Foto: **Tedy STÎNGĂ**

Poezia și emoția, celebrate la Roșiorii de Vede

În ajunul *Zilei Internaționale a Poeziei*, sărbătorită la 21 martie și instituită de UNESCO pentru a încuraja lectura, creația și diversitatea culturală, la Roșiorii de Vede poezia și-a găsit locul firesc în mijlocul comunității, într-un eveniment dedicat sensibilității și expresiei artistice.

Întâlnirea a început sub semnul armoniei, prin acordurile artistului Tedy Stîngă, care au deschis, cu delicatețe, drumul către universul versurilor. În continuare, vocea poetei Florinei Carvaci a adus în prim-plan forța și fragilitatea poeziei, invitând publicul la introspecție și emoție.

Firul artistic a fost continuat de Florina Carvaci și Mitică Dinu, într-un moment care a păstrat aceeași notă de sensibilitate, urmat de intervențiile lui Gabi Stăncoi și ale Octaviei Iordan, membri ai Cercului de Creație Literară coordonat de Florina Carvaci, membră a

Continuare în pagina 8

Aurelia BĂRBUȚ

Foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ**

Gala Galaction – ostaș al Domnului și rob al scrisului

La începutul lunii martie, la Muzeul de Istorie „Petre Voivozeanu”, a avut loc deschiderea expoziției *„Gala Galaction – ostaș al Domnului și rob al scrisului”*, expoziție dedicată teologului și scriitorului Gala Galaction (Grigore Pișculescu), personalitate marcantă a culturii române.

Născută din dorința comună a Secției Alexandria a Societății Numismatice Române, Asociației Filateliștilor din Teleorman, Primăriei Comunei Didești, precum și a Muzeului de

Continuare în pagina 8

Veronica COJOCARU

Foto: **Aurelia BĂRBUȚ, Tedy STÎNGĂ**

„Verba volant, scripta manent”

Jurnal de scriitor

1.02.2026 – Făurar, ferecă și desferecă. Meteorologii anunță ninsoare și temperaturi scăzute. Seara, într-adevăr, ninsoarea a acoperit străzile, vântul șuieră ca în mijlocul… iernii.

2.02.2026 – „Este mai bine să ai un suflet bogat decât să fii bogat” (Olga Korbut).

3.02.2026 – Zăpadă, minus 17 grade. Un soare cu dinți, un alt fel de ger al Bobotezei. Orașul strălucește. Demult nu a mai fost așa.

4.02.2026 – „Cătălin Botezatu, jefuit la Londra de un ceas care valorează două milioane de lire sterline” (adevărul.ro). Se întâmplă și la case mai mari, zici, că doar…

7.02.2026 – „Am citit că Maia Sandu a respins propria nominalizare la Premiul Nobel pentru Pace, susținând că acesta ar trebui acordat ucrainenilor care își sacrifică viețile pentru a își apăra țara. Sunt copleșit de modestia, bunul simț și judecata morală a acestei femei. Ce noroc pe neamul românesc să aibă în epoca Trump un asemenea model în fața ochilor. Tot respectul din lume pentru Doamna Președinte Maia Sandu” (T. Urian, Facebook).

8.02.2026 – „Cei săraci râvnesc bogății, cei bogați raiul, dar cei înțelepți râvnesc liniștea” (Swami Rama).

9.02.2026 – Cer cenușiu. Vânt răzleț în orașul de pe Vedea. Aplicația meteo indică un grad. Senzitiv: minus 10 grade.

10.02.2026 – „Clostridium perfiringens (cunoscută în trecut ca C. welchii sau Bacillus welchii) este o bacterie Gram-pozitivă sub formă de bacil, anaerobă, sporulată, patogenă, aparținând genului Clostridium”. „Iată ce am eu la chiuvetă. Nu e suficient că de patru luni nu avem apă potabilă, nu e suficient că plătim cea mai scumpă apă din județ, acum avem și bacterie. Tot ce pot face autoritățile e să ne dea mesaje pe Ro-Alert! Eu cred că se impun niște demisii/ demiteri de jos în sus, una pe zi, în ordine: directorul de la societatea de apă-canal, primarul, directorul de la Apele Române, prefectul, ministrul. Unul pe zi să meargă la mama lui. E incredibil că, la 2026, nu se găsește o soluție tehnică de filtrare a apei” (D.A. Doman, Facebook).

11.02.2026 – Scriitorul Mircea Cărtărescu a primit titlul de Doctor Honoris Causa al Universității de Stat din Moldova, citești. Recunoaștere oferită pentru contribuția sa excepțională la literatura contemporană (Agerpres).

13.02.2026 – „Trăiește în fiecare anotimp trecător: respiră aerul, bea băutura, gustă fructul… (Henry David Thoreau).

17.02.2026 – Ieri, primăvară – astăzi, iarnă. Ploaie, lapoviță, zăpadă. Flori, mesaje, cuvinte. Cuvinte frumoase, încurajatoare, dătătoare de energie, de vibrație înaltă. O zi specială. Ziua ta de naștere.

22.02.2026 – „Papa Leon al XIV-lea i-a îndemnat pe preoți să-și utilizeze propria inteligență, nu pe cea artificială (IA), în pregătirea omiliilor (predicile catolice). Suveranul Pontif a subliniat acest lucru într-o întâlnire recentă cu preoții din Roma, insistând să reziste tentației IA pentru a menține creierul activ și a nu pierde capacitatea umană de gândire, potrivit ewtnnews.com” (Digi24).

23.02.2026 – București. Zăpadă cum nu a mai fost demult. Grămezi mari de zăpadă adunate în jurul copacilor pentru a face loc pietonilor. Pentru a degaja carosabilul. Se circulă greu.

25.02. 2026 – „Admir puterea naturii de a renaște peste toate vicisitudinile vremii și ale vremurilor. În ciuda nămeților, orhideele de la fereastră îmi prilejuiesc o adevărată explozie de lumină și culoare. Eu, omul, nu am neputința de a observa și de a mă bucura” (Varujan Vosganian).

26.02.2026 – „Nu schimbi cursul istoriei întorcând chipurile portretelor cu fața la perete” (Jawaharlal Nehru).

27.02.2026 – „Cunoașterea lipsită de seninătate este ca o lumânare neaprinsă. Împreună sunt un fagure de albine; mierea fără ceară este un lucru nobil; ceara fără miere este bună doar să fie topită” (Hakim Sanai).

* „Chiar încep să înțeleg ce e cu postul cu apă. Și la noi și la turci, și la bosniaci, postul ăsta există, e cultivat… Dar să aflu azi că cineva bea de câteva zile 3,5 – 4 litri de apă în 14 ceasuri, ăsta e deja post cu… apometru” (Gheorghiță Ciocioi, Facebook).

28.02.2026 – „Sunt momente în care simți că ai făcut tot ce ai putut pentru cineva și totuși nu a fost de ajuns. Te doare nerecunoștința, te apasă indiferența, te întrebi unde ai greșit. Dar nu tot binele se întoarce în forma în care îl aștepți. Uneori, el rămâne doar între tine și Dumnezeu. Nu lăsa lipsa de apreciere să-ți schimbe inima. Dacă ai făcut ceva din iubire și cu intenție curată, atunci a avut valoare, chiar dacă nu a fost recunoscut. Dumnezeu vede ceea ce oamenii trec cu vederea și răsplata Lui nu depinde de aplauzele lumii. Continuă să fii bun fără să ții socoteala. Fă binele pentru că aceasta este chemarea ta, nu pentru că primești ceva în schimb. Inima care dăruiește fără condiții devine mai puternică, nu mai slabă. Și, într-o zi, vei înțelege că binele făcut în tăcere a lucrat mai mult decât ai crezut” (Pr. Gherasim Andrei).

Florina CARVACI
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Citatul lunii

„Iubirea față de Dumnezeu este superioară, când se manifestă ca recunoștință. A iubi nu e datorie, ci o nevoie așa cum e aceea de a mânca. Adeseori, ne apropiem de Dumnezeu pentru a găsi un sprijin, fiindcă nimic din cele ce ne înconjoară nu ne oferă tihnă și ne simțim pustii.”

(*Cuvinte despre rugăciune și pocăință*, Sfântul Porfirie Kavsokalivitul).

Rubrică îngrijită de dr. **Adriana MIU**

LA LUMINA ZILEI

Dimineața

Am trecut printr-o iarnă grea, în a doua jumătate a lunii februarie au căzut două feluri de nea: în noaptea de 17-18, s-a depus un strat de 10 cm grosime de zăpadă apoasă, iar în zilele de joi, 20, și vineri, 21 februarie, s-a înregistrat cel mai gros strat de zăpadă uscată de 20 cm, al iernii roșiorene.

Această lună februarie s-a manifestat rău pentru Pământ, prin izbucnirea războiului declanșat de Israel și SUA contra Iranului.

La prânz

Cred că primăvara 2026 a îmbrăcat solul în cel mai întins covor verde de iarbă. De aceea, muncile agricole de arat, de săpat, de cultivat vor fi mai grele, mai ales că oamenii dispuși să lucreze pământul sunt tot mai puțini ca număr.

În amurg

EximBank nu mai există în Roșiori, fiind transferată la Alexandria. A dispărut și firma „Telekom” din centrul orașului, probabil ca urmare a asocierii cu Vodafone.

Sunt mișcări caracteristice democrației capitaliste.

prof. **Gheorghe TUTCĂLĂU**

Trăire creştină

Postul – timpul când ne dorim să nu mai fim superficiali

Aveam în gând să scriu ceva despre ce (mai) înseamnă astăzi *mama*. E luna martie. Mi-a fost teamă că devin ușor patetic și ziarul Drum nu se încadrează la această categorie. M-am gândit că suntem încă în postul Paștelui, iar postul nu e o vreme numai despre abținere, ci și un timp de profunzime și evaluare personală, fără de care postul devine un simplu regim alimentar. În fond, postul rămâne o perioadă de abținere, fără de care nu poate definit.

M-am folosit în expunerea mea de o pericopă evanghelică (Luca 5, 1-11).

„În vremea aceea, Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Atunci El, urcându-Se într-una din corăbii, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat și, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: Mână **la adânc** (subl.n) și lăsați în jos mrejele voastre ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele.” Evident, această minune s-a înfăptuit după cuvântul lui Iisus. E o expresie de la care aș dori să plec „mână la adânc!”. Aici priceperea și experiența lor n-au însemnat nimic. Iisus voia să-i facă „pescari de oameni”, voia să-i trimită în întinsa mare de oameni ca să înfăptuiască opera Lui de mântuire; de aceea, deasupra priceperii și experienței lor, a situat Puterea Sa. Ei trebuiau să vadă, chiar în îndeletnicirile lor zilnice, semnificația superioară a puterii lui Iisus. Cuvântul lui Iisus i-a îndreptat spre adânc. El îndrumă totdeauna spre adânc, ca să extragă de acolo succesul deplin al eforturilor pozitive ale omului. Cunoștință și experiență au oamenii, și muncă s-a depus pentru ele, iar câteodată rezultatele sunt sărăcăcioase sau nule. Dar, foarte des, cunoștința, experiența și munca trebuie să dea roade bune; mrejele trebuie să fie pline. Dacă aceasta nu se face, să nu ne amăgim cu „timp nefavorabil”, ci să căutăm cauzele insuccesului. Nu trebuie spus: „Toată noaptea ne-am ostenit, însă n-am prins nimic”. Dacă am ostenit toată noaptea, atunci, ziua, la lumină, să auzim cuvintele lui Iisus: „Porniți spre adânc și aruncați mrejele pentru pescuire”.

Acestor cuvinte nu trebuie să le opunem cunoștința și experiența drept singura posibilitate de succes, ci să pornim și munca, într-adevăr, spre adânc. Să căutăm adâncimea fiecărei întrebări și a fiecărei probleme pe care viața le pune. Căci insuccesele noastre sunt cauzate, în primul rând, dacă nu exclusiv, de faptul că noi căutăm bunele și durabilele soluții de viață, precum și răspunsurile la multe întrebări, periferic și superficial.

Dacă vrem să rezolvăm o problemă importantă pentru noi sau pentru întreaga societate, pentru justa ei dezvoltare și existență, nu trebuie să stăm la apă mică, undeva lângă mal, și să ne forțăm de acolo să ajungem la adâncimea ei. Oricare ar fi această problemă, este necesar să pătrundem în ea, să ajungem în inima ei și să-i adâncim esența. Dacă nu depășim limita superficialului, nu vom cunoaște miezul problemei, iar fără aceasta, rezolvarea va fi greșită.

Cercetări superficiale, soluții superficiale! Aceasta este evident; totuși, nu sunt puțini aceia care pășesc spre problemele vieții lor personale, ale datoriei lor profesionale, publice și umane, în mod superficial și fără dorința de a pătrunde în adâncime. Se învârtesc în jurul chestiunilor sau problemelor datoriei, le vizează de la distanță, se străduiesc să le rezolve undeva la periferia lor și nu depun eforturi pentru a pătrunde în adâncimea lor. Bineînțeles, rezultatele unui astfel de procedeu față de muncă, de sarcinile datoriei și față de problemele de viață, nu pot fi bune. De ce așa? Pentru că ei înșiși au pierdut din adâncime. Adâncimea cu adâncime se cuprinde. Un spirit fără adâncime nu poate cuprinde adâncimea vieții și a problemelor pe care ea le pune.

Inima adâncă este dezinteresată. Ea nu face comerț, inima nu este târg. Ea poate fi templu jertfelnic; de aceea, în ea răsună imnuri din altă lume, care au sfințit sacrificiul. Inima fără adâncime se întinează ușor și stagnează ca o apă mică. Ea nici nu știe pentru ce i-ar trebui curățenia sufletească; inima adâncă are nevoie de adâncime ca să fie păstrată, ea are miezul curat.

Inima puțin adâncă se tulbură ușor. O mișcă lingușirile, vanitățile, invidia și pasiunile, dar și sentimentele bune — mila, compătimirea, fraternitatea — sunt la ea foarte zgomotoase. Ea începe a sălta, se ridică și stropește din valuri din toată mica ei adâncime; însă, aceste sentimente bune se pierd repede, căci ele nu trăiesc în mică adâncime.

Inima puțin adâncă se împrietenește repede, însă este nestatornică. Se plictisește să se mențină în același loc, de aceea își schimbă mereu prieteniile. Pe o astfel de inimă nu conta, mai ales când pornești la un drum lung și periculos, ne sfătuiește un părinte contemporan. De aceea, își schimbă mereu prieteniile. Ea este fricoasă. Se teme de orice întâlnire neplăcută sau rea. Adâncimea ei este prea mică ca să poată suporta o spaimă mare. De aceea, ea nu ține prea mult nici la propria ei onoare. Inima adâncă nu este așa de pripită, căci nu este ușoară. Ea este statornică și pe ea se poate baza prietenia.

Cum devine superficială inima omului, de nu-și păstrează totdeauna adâncimea? Când ușurătatea pătrunde în ea, ea însăși devine ușoară și, treptat, adâncimea ei se micșorează. Cu cât mai multă ușurătate se strânge în ea, cu atât mai superficială devine. Ce este această *ușurătate*? Nici asta nu știm mereu? Nu este oare ușor păcatul? Orice coborâre este ușoară. Pentru urcuș trebuiesc puteri și eforturi, dar coborârea este facilă. Este aceeași ispită care smulge conștiința din adâncul ei, ca să o facă comeseană la ușuratice petreceri omenești și complice la orgiile voinței și ale inteligenței. Când omul pierde adâncimea, va căuta rezolvări periferice și superficiale problemelor pe care viața i le pune inevitabil. Dacă se referă la viața lui proprie, el va judeca superficial și tot așa își va rezolva problemele. Câte cazuri morale nu se ivesc în fața fiecărui om! Un om la nevoie, un aproape în nenorocire, o rudă la încercare sau ispitirea cinstei și a datoriei publice. Omul fără adâncime rezolvă superficial toate problemele.

„Există în lumea contemporană o situație paradoxală, provocatoare, tristă și, aparent, imposibil de depășit. Omul contemporan nu poate pătrunde spre o cunoaștere adâncă, profundă, reală a vieții sale, a sensurilor care îi animă la modul cel mai profund și intim viața. Toate performanțele cunoașterii sunt aparent posibile, sau cel mult sunt vândute facil ca fiind posibile, dar atingerea unui conținut de existență și viață rămâne pentru omul contemporan o țintă mereu îndepărtată, prea departe pentru a fi atinsă concret. Și atunci observăm cu lejeritate un abandon generalizat al omului în detrimentul superficialității, alegând rapid o cunoaștere exterioară, facilă, de suprafață, în care se investește puțin efort, se obțin rezultate rapid, dar cunoașterea profundă a sensului vieții rămâne mereu prea departe. Paradigma postmodernă încurajează și mai mult această superficialitate prin relativizarea oricărui rezultat valoric al cunoașterii profunde, serioase, a oricărui efort uman spre asceză, virtute și iluminare.” (Pr. Alexandru Barna)

Totuși, oricât de mult ar abandona omul contemporan căutările „în adânc” pentru soluții de tip shortcut (scurtcircuit), setea profundă de Dumnezeu nu poate dispărea din sufletul omului și, în cele din urmă, ajunge să se cronicizeze în viața lui, transformându-se într-o durere de fond care îi însoțește eșecul existențial.

Inima adâncă primește cuvântul lui Iisus, în care sunt date soluțiile juste. Două condiții sunt necesare pentru succes: voința lui Dumnezeu și adâncimea sufletească. Aruncăm mrejele în fiecare zi; adesea ne întoarcem obosiți și fără succes. De aceea, trebuie să dăm ascultare îndemnului: „Spre adânc!”. Nu renunțăm la cunoștință și experiență, dar le luminăm cu înțelepciunea lui Hristos pentru a obține succese trainice. Sau sustenabile...

preot **Eugen Cătălin PĂUNESCU**
Consilier Administrativ-Bisericesc – Episcopia Alexandriei și Teleormanului

DRUM
PUBLICAȚIE EDITATĂ DE CASA DE CULTURĂ ROȘIORI DE VEDE

Șef Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport
Aurelia Bărbuț
Colectivul de redacție:
Redactori: Florina Carvaci, Aurelia Bărbuț, Marinela Rușanu, Veronica Cojocaru, Gabriel Argeșeanu, Monica Tuinete
Colaboratori: Domnița Neaga, Iulian Bitoleanu, Liviu Nanu, Mihai-Atanasie Petrescu, Cristian Gabriel Moraru, Bianca Tutunaru, Argentin Șt. Porumbeanu, Ion Scarlat, Gheorghe Tutcălău, Eugen Cătălin Păunescu, Adriana Miu, Medeea Ioana Zoltan, Alexandra Mihaela Macacin, Miruna Maria Sîrbu, Mihai Hariga
Tehnoredactare: Vladimir Mutu / **Tipăritor:** Ionuț-Gabriel Vlad
Culegere texte: Aurelia Bărbuț, Florina Carvaci
Distribuire presă: Elvira Stângă

REDACȚIA: Casa de Cultură, str. Dunării nr. 54-56, Roșiori de Vede, Teleorman, Telefon: 0247/460619, e-mail: drum_rosiori@yahoo.com

Răspunderea pentru conținutul materialelor publicate revine autorilor.

Tiparul executat la S.C. TIPOALEX S.A. Alexandria str. Ion Creangă nr. 53, Tel./fax : 0247 / 31 18 84

AERONAVE ISTORICE RESTITUITE:

VOUGHT F4U-4 CORSAIR

Unul dintre avioanele aduse de Flying Bulls aproape de fiecare dată la Bucharest International Airshow, datorită succesului garantat la publicul român, este frumosul și spectaculosul Corsair bleumarin, un avion conceput în 1940 pentru a lupta de pe portavion.

De ce frumos? De ce spectaculos? Păcat că descrierea în cuvinte e săracă, iar pagina de ziar nu poate reda muzica inegalabilă a motorului Pratt & Whitney R-2800 Double Wasp, (18 cilindri în dublă stea), care cântă cele două „melodii", corespunzând mersului în relanti sau solicitarii în plin, un sunet dominat de basi și amplificat de șuierul elicei enorme, cea mai mare elice care a echipat vreodată un avion de vânătoare, patru pale care formează un „disc" cu diametrul de patru metri. Rulajul avionului de la locul de parcare la start, cu aripile pliate, sau mânuite artistic de

pilotul Eric Goujon, pentru a imita un salut cu ambele mâini, se face într-o traiectorie sinusoidală (din cauza motorului enorm, pilotul nu vede în fața avionului și încearcă să culeagă informații despre traiectorie privind într-o parte). Decolarea cu motorul în plin provoacă un număr de decibeli asemănător cu cel de la startul unei curse de Formula 1. Programul de zbor demonstrativ al lui Eric conține treceri joase cu motorul în plin și trenă de fum alb, dar și figuri acrobatice, loopinguri, tonouri, șandele foarte lente, ce-i drept, așa cum se cuvine la un astfel de avion, dar desenele „realizate" de trena de fum sunt extraordinare. De cele mai multe ori, Corsarul navy blue (această schema de culoare a fost introdusă de U.S. Navy în 1944, pentru a simplifica camuflajul pe portavioane și pentru a proteja mai bine avionul împotriva coroziunii marine; pe cerul tropical și deasupra oceanului era surprinzător de eficientă) zboară în formație cu alte aeronave cu însemnele RB, iar spectacolul oferit de ele e inegalabil.

Cine e VOUGHT F4U-4 CORSAIR? Producătorul Chance Vought l-a proiectat în 1939 și l-a dat la zbor în anul următor – primul zbor la 29 mai 1940. Este primul avion de vânătoare american care a atins viteza maximă de 405 mile pe oră (652 km/ h, sau 352 de noduri). Avionul a fost proiectat „în jurul motorului", cum se spune în lumea constructorilor de aeronave, iar greutatea foarte mare a propulsorului și dimensiunea enormă a elicei au impus aplicarea unei soluții constructive inedite pentru aripă: aripa de pescăruș inversată, adecvată pentru utilizarea unui tren de aterizare cu jambe scurte, potrivite pentru portavion – ceea ce pentru noi, spectatorii mitingurilor din secolul 21 adaugă la spectaculozitatea avionului. Și opțiunea de a plia aripile a venit tot din aceea că avionul îmbarcat nu se bucură de spațiu destul pentru rulaj și parcare/ hangarare, ca de pe aerodromurile de pe uscat. Deși a fost întâi achizionat de U.S. Navy, începând cu 3 martie

1941, primii care au îndrăznit să îl folosească de pe un portavion au fost piloții britanici de la Fleet Air Arm, care au înțeles tehnica necesară pentru o apuntare corectă și au transmis-o și aliaților lor americani.

Prima misiune de luptă în care au fost implicate avioane Corsaire a avut loc la 11 februarie 1943, la Guadalcanal, dar prima victorie aeriană obținută de un astfel de avion e datată 1 aprilie 1943, atunci când pilotul lt. Kenneth A. Walsh a doborât nu unul, ci două avioane japoneze Mitsubishi A6M „Zero" deasupra Insulelor Russel. De fapt, Walsh a fost și primul Corsaire Ace, terminând războiul cu 21 de victorii aeriene. În total, de-a lungul războiului, Corsairul a raportat aproximativ 2140 de avioane japoneze doborâte, pentru 189 pierderi în luptă aeriană, adică un raport (excelent) de aproximativ 11:1.

Din cele 12.571 de avioane Corsair construite între 1940 și 1953, în prezent mai există în lume numai 14 exemplare în stare de zbor. Flota celor de la Flying Bulls a reușit să obțină, după anul 1990, de la pilotul colecționar Siegfried Angerer, exemplarul cu numărul de fabricație 9149 (serie BuNo 96995), livrat de către constructor în anul 1945. A avut norocul să nu mai participe la luptele din Pacific, iar Statele Unite l-au exportat în Honduras. A fost recuperat de americani după ce hondurienii l-au scos din serviciu. Ajuns la Salzburg, avionul a fost înmatriculat civil OE-EAS, iar de aproximativ 20 de ani ne încântă pe noi, spectatorii mitingurilor aeriene. Personal, cred că l-am putut admira la cel puțin zece apariții la Bucharest International Airshow și de abia aștept să-l revăd. Amatorii curselor de motorsport se bucură și ei de survolul Corsairului la fiecare ediție a Marelui Premiu al Austriei la Formula 1 și la MotoGP.

Cum spuneam, pilotul „titular" al Corsairului Flying Bulls este francezul Eric Goujon. L-am cunoscut la Băneasa și am avut bucuria să discut cu el, felicitându-l pentru zborurile lui de prezentare. A fost pilot supersonist pe avioane Mirage-2000 în cadrul Forțelor Aeriene ale Franței. Trecut în rezervă la 38 de ani, Eric a făcut, în 2013, trecerea pe „warbirds", devenind un obișnuit al BIAS și un grand ami al spectatorului român.

prof. **Mihai-Atanasie PETRESCU**
Membru al Asociației Aviatorilor Brașoveni
Foto: **Mihai-Atanasie PETRESCU, Aurelian BUCUR**

„Știrile adolescenților"

Puterea viselor în viața unui tânăr

Astăzi, vorbim despre puterea viselor în viața unui tânăr. Cred că visele sunt cele care dau direcție pașilor noștri, chiar atunci când drumul pare nesigur. Din perspectiva mea, fiecare adolescent poartă în suflet o imagine a viitorului pe care și-l dorește. Uneori aceste vise par prea mari pentru realitatea de zi cu zi, însă ele ne dau curajul de a merge mai departe. Visele ne motivează să învățăm și să nu renunțăm atunci când apar obstacole. Adolescența este momentul în care începem să ne imaginăm cine vrem să devenim. Cred că fără vise viața ar părea mult mai goală. Ele sunt lumina care ne ajută să vedem mai departe de prezent.

Un tânăr care visează este un tânăr care speră și care crede în posibilitatea schimbării. Visele sunt începutul oricărui drum important.

Alexandra Mihaela MACACIN
Colegiul Național „Anastasescu"

Fericirea vine din lucrurile mici!

Nu trebuie să faci ceva spectaculos ca să fii fericit. Mulți adolescenți spun că bucuria e în momente simple. O ieșire cu prietenii, o glumă bună sau un mesaj drăguț de la cineva special poate face ziua mult mai frumoasă.

Muzica preferată sau o zi fără teme sunt alte lucruri care îi relaxează și le dau energie. Chiar și un hobby simplu poate schimba complet starea de spirit.

„Uneori, cele mai mici lucruri contează cel mai mult", spune un adolescent. Și e adevărat: fericirea nu stă în lucruri mari, ci în momentele care ne fac să zâmbim în fiecare zi.

Miruna Maria SÎRBU
Liceul Teologic Adventist „Ștefan Demetrescu"

O zi despre mama

Mama este centrul familiei, centrul din care culorile trăiesc. Fără ea, totul se destramă. Totul este stins și rămâne tăcere. Totul pare un neant, în care nu există cineva să te prindă de mână și să te țină strâns. Mama reprezintă curcubeul ce apare senin ca o surpriză, după orice furtună. Ea va fi întotdeauna singura persoană care îți oferă cea mai profundă dragoste.

Orice mamă merită un cadou de mulțumire, pentru devotamentul, răbdarea și atenția acordate. Merită o zi care să o reprezinte doar pe ea. O zi în care să-i dovedim recunoștință pentru poteca pe care se străduiește să ne-o modeleze, spre a ne vedea oameni realizați.

Mihai HARIGA
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu"

Ce ar fi dacă…?

… dacă fiecare om ar avea o muzică de fundal?

Ce ar fi dacă fiecare om ar intra într-o încăpere însoțit de propria lui muzică de fundal? Nu o melodie aleasă de el, ci una care îl reflectă cu adevărat, fie că îi convine sau nu. Fără posibilitatea de a o opri sau schimba.

Toți cei din cameră ar auzi-o imediat. Și n-ar putea face absolut nimic în privința asta.

Gândește-te la Napoleon Bonaparte! Când pășea pe câmpul de luptă, oamenii îi simțeau autoritatea înainte ca el să rostească un singur cuvânt. Cu muzică de fundal, ar fi fost un marș militar alert, cu tobe grave și trompete tăioase. Fără discursuri. Doar certitudinea că ceva inevitabil urmează.

Sau Nikola Tesla? Un om care dormea trei ore pe noapte și purta conversații cu porumbeii. Muzica lui ar fi sunat a curent electric, un zumzet neîntrerupt, cu scântei bruște și frecvențe pe care mintea abia le-ar fi tolerat. Fasciinant și tulburător în egală măsură.

În viața de zi cu zi, lucrurile ar deveni incomode foarte repede. La un interviu de angajare, nu ai mai putea construi o variantă mai bună a ta. Muzica ar trăda totul înainte să apuci să te prezinți. Șeful care intră în ședință cu un marș funebru ar spune mai mult decât orice raport. Oamenii anxioși ar fi anunțați de un zgomot de fond agitat. Cei fericiți, de ceva ușor și aproape stânjenitor de vesel. Îndrăgostiții ar fi cei mai vulnerabili dintre toți.

Nimeni nu ar mai putea stăpâni prima impresie.

Și poate că acesta ar fi cel mai tulburător aspect. Nu că ceilalți te-ar auzi în orice clipă. Ci că te-ai auzi, în sfârșit, și tu pe tine însuți.

Medeea Ioana ZOLTAN,
Colegiul Național „Anastasescu"

Prioritați românești

Clara Haskil

Clara Haskil a fost un geniu al pianistcii universale, o pianistă românca de origine evreiască înzestrată cu un talent muzical uriaș și renumită pentru interpretarea repertoriului clasic și romantic și apreciată pentru concertele și înregistrările ei cu piese de Mozart, dar și pentru interpretări ale pieselor lui Beethoven, Schumann, Scarlatti și ale altor mari compozitori clasici.

Carla Haskil s-a născut în România (București), la data de 7 ianuarie 1895, într-o familie de evrei români (tatăl, Isaak Haskil, funcționar, și mama, Bertha Moscuna, profesoară) și a fost nevoită, în timpul regimului fascist românesc, să se refugieze, în anul 1940, în Franța unde, și aici, din cauza persecuțiilor rasiale, în 1942, a reușit să se refugieze la Vevey, în Elveția, unde s-a și stabilit și unde a fost naturalizată elvețiancă. Primele lecții de pian le-a primit de la mama ei. Avea un talent nativ, învățând ușor „după ureche". La vârsta de cinci ani, cânta în fața Reginei Elisabeta a României, care, impresionată, i-a pus la dispoziție o bursă de studii. La vârsta de șase ani, urmează cursuri la Conservatorul București, iar la vârsta de șapte ani începe studiile muzicale la Academia din Viena, avându-l ca profesor pe Richard Robert. Face progrese rapide și, în 190,5 când avea doar 10 ani, dă primul recital public cu lucrări diferite din creația marilor compozitori, pe care le interpretează fără partituri. În același an, se înscrie la Conservatorul din Paris unde devine elevă a renumitului pianist Alfred Cortot. Câștigă mai multe concursuri de interpretare, dar, din nefericir,e este nevoită să-și întrerupă activitatea pentru mai mulți ani, fiind imobilizată în ghips din cauza unei boli a coloanei vertebrale (scolioză). Abia în 1921 este capabilă să reapară în public, ca solistă, în recitaluri de pian sau concerte orchestrale ori însoțind muzicieni prestigioși, precum: George Enescu, Pablo Casals, Eugene Ysaye sau Dinu Lipatti. Intervine o nouă întrerupere de activitate din cauza unei tumori a nervului optic care a necesitat operație.

De multe ori, destinele unor oameni excepțional înzestrați sunt marcate de încercări și dramatisme. Al Clarei a fost unul presărat cu evenimente nefericite, începând cu moartea prematură a tatălui și continuând cu problemele ei de sănătate. Am văzut o parte dintre necazurile prin care a trecut. Mai adăugăm că situția ei materială a fost precară, nu a avut un impresar sau un pian propriu la care să lucreze. Cu toate acestea, ea a găsit resursele interioare reușind, în mod exemplar, să le depășească, devenind una dintre cele mai mari pianiste ale lumii, constituind un bun model de viață pentru noi toți. În 1910, a susținut două concerte în România, cu piese de Bach, Chopin, Liszt, Beethoven, Schumann. Până în 1938, a mai susținut nouă concerte la Ateneul Român. Din 1920, a susținut recitaluri la Lausanne, Geneva, New York, Philadelphia, singură sau cu Pablo Casals, George Enescu, Leopold Stokowski și alții.

Adevărata consacrare cu succese răsunătoare o cunoaște abia după Al Doilea Război Mondial, când Clara Haskil apare interpretând concerte de pian cu cele mai renumite orchestre sub bagheta unor dirijori vestiți sau în duo cu instrumentiști renumiți. Datorită interpretării excepționale a muzicii lui Mozart, fiind considerată cea mai bună interpretă a pieselor acestui mare compozitor, a fost solicitată, în repetate rânduri, să participe la Festivalurile Muzicale de la Salzburg, patria lui Mozart, unde, în 27 ianuarie 1956, cu prilejul împlinirii a 200 de ani de la nașterea marelui compozitor, a interpretat cu mult succes Concertul pentru pian și orchestră nr. 20 în Re minor. Când Clara se așeza la pian: „muzica se materializa venind parcă de nicăieri. Brațul ei părea să alunece pe claviatură fără atingere, ca o piatră care sare pe suprafața apei. Nimic nu părea să înceapă sau să sfârșească, totul devenea atemporal". Wilhelm Bachaus a numit arta ei „cel mai frumos lucru de pe pământ", iar Tatyana Nicolayeva a izbucnit în lacrimi când a ascultat-o pentru prima oară. Rudolf Serkin a numit-o „Clara cea perfectă", iar Charles Chaplin a considerat-o un geniu: „în viața mea am întâlnit trei genii: pe Clara Haskil, pe Einstein și pe Winston Churchil". Dinu Lipatti, bunul ei prieten, a descris modul ei de a cânta la pian ca „însumarea perfecțiunii pe pământ". Între cei doi mari pianiști români a existat o prietenie legendară, de o factură cu totul specială, clădită pe o admirație reciprocă, au colaborat și au cântat împreună. Manase Radnev și Ana Simion au scris piesa de teatru „Clara și Dinu", o dramatizare a corespondenței dintre cei doi a căror prietenie era fără limite sau rezerve.

Dar, pe 6 decembrie 1960, Clara, însoțită de sora ei, Lili, sosită cu trenul la Bruxelles pentru un turneu de concerte, împreună cu violonistul belgian Arthur Grumiaux, s-a împiedicat și a căzut pe peronul de beton al gării, suferind un grav traumatism cranian, a doua zi stingându-se din viață. Este înmormântată în Cimitirul Montparnasse din Paris.

Carla Haskil a primit de trei ori Marele Premiu al Discului al Academiei Charles Cros. În 1957, a primit Legiunea de Onoare în Grad de Cavaler de la Guvernul francez. În Anglia, are biografia inclusă într-o carte. În Elveția, o stradă și o piață îi poartă numele, iar în memoria ei orașul Vevey pe care l-a adoptat și care a adoptat-o a instituit un Concurs Internațional de Pian, cel mai mare de pe mapamond, care-i poartă numele și care a devenit un prestigios loc de consacrare a tinerilor pianiști și pianiste din lume. În 1995, Marele Premiu al concursului a fost câștigat de pianista româncă Mihaela Ursuleasa, iar, în 2007, Alina Elena Bercu s-a clasat pe locul doi. Un alt omagiu, începând din 2014, îl aduce și România celebrei pianiste prin Festivalul Internațional de Pian de la Sibiu.

prof. **Ion SCARLAT**
Sursa și foto: Internet

Jurnal de student

Femeile care ne-au crescut vs. cine devenim noi

Există o generație de femei care nu și-a permis luxul introspecției, știți? O generație care a crescut copii între ture de muncă și între lipsuri și tranziții între regimurile de putere. Au trăit cu „așa trebuie" și „așa nu se cade", iar acestea sunt mamele și bunicile noastre care nu ne vorbesc despre traumă, ci despre datorie.

Apoi, suntem noi. Creștem într-o cultură a terapiei, a granițelor personale și a autodescoperirii. Știm să punem nume emoțiilor. Știm să spunem „nu" sau, cel puțin, învățăm să o facem.

Și totuși, între ele și noi există o tensiune tăcută. De exemplu, mama nu a încercat să-și construiască un brand personal, pe când eu în asta mă specializez. Însă, ea a reușit să se impună în comunitate și să fie respectată prin alte mijloace. Oarecum, despre asta e vorba - înainte, femeile nu încercau să demonstreze nimic, iar, cu toate astea, făceau mult mai mult de atât.

Erau și părți rele înainte, evident. Multe au trăit în tăcere și frustrări pe care noi reușim să le verbalizăm astăzi pe Instagram. Iar multe au rămas în relații în care noi n-am rămâne pentru că ne-am impus să avem anumite principii. Și totuși, ele ne-au dat ceva esențial: forța de a merge mai departe. De a ne cunoaște mai bine pe noi.

Devenim femei care pun întrebări. Dar care ÎȘI și pun întrebări. Femei anxioase. Presate să fim independente și de succes, dar și echilibrate și prezente - un pachet greu de obținut. Așa că, dacă ele au trăit sub presiunea „nu ai de ales", noi trăim sub presiunea „poți face orice". Și tocmai asta ne duce la concluzia că fiecare generație are propriile ei traume.

Dar nu simțiți o vinovăție subtilă atunci când alegeți alt drum decât cel pe care ele l-ar fi ales? Când spunem „nu" la compromisuri pe care ele le-au făcut fără să clipească sau când punem cariera înaintea familiei?

Drept concluzie, poate că tocmai ăsta este răspunsul: noi suntem visul pe care ele nu au avut voie să-l rostească. Evoluția femeilor! Pentru că, indiferent cât de diferite am devenit, am fost create din același aluat..

Bianca TUTUNARU
studentă la SNSPA,
Facultatea de Comunicare și Relații Publice
voluntar BOS Teleorman și WomenEsteem International

Administrația publică locală

Investiție de 3,8 milioane lei

Municipiul Roșiori de Vede face un pas decisiv către modernizarea infrastructurii de mediu și alinierea la standardele europene de economie circulară. Administrația locală anunță implementarea proiectului „Înființarea unui centru de colectare deșeuri prin aport voluntar (CAV)", o investiție strategică de peste 3,8 milioane de lei, finanțată integral prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR).

Obiectivul central al acestui proiect este oferirea unei alternative civilizate și ecologice pentru deșeurile care nu pot fi colectate prin sistemul obișnuit „door-to-door". Noul centru va permite cetățenilor să predea voluntar, în mod organizat și sigur, o gamă largă de materiale care, în lipsa unei astfel de facilități, ajungeau adesea în locuri nepermise, afectând mediul înconjurător.

Centrul de colectare (CAV) eset amplast pe o suprafață de 2.419,2 mp, dispunând de o infrastructură complexă, menită să asigure un flux eficient și monitorizat al deșeurilor. Printre dotările principale se numără: containere de tip ab-roll pentru deșeuri voluminoase, moloz din construcții, anvelope uzate și deșeuri metalice; separator de hidrocarburi; containere dotate cu presă pentru hârtie, carton, plastic și textile; spații sigure pentru colectarea vopselelor, medicamentelor expirate și bateriilor uzate; container frigorific pentru cadavre de animale mici; containere tip walk-in pentru DEEE-uri (electronice și electrocasnice mari) și mobilier.

„Acest centru reprezintă un pilon esențial în strategia noastră de dezvoltare durabilă. Oferim cetățenilor posibilitatea de a scăpa gratuit de obiectele vechi, moloz sau deșeuri periculoase, într-un cadru controlat, protejând astfel sănătatea publică și aspectul orașului nostru", a declarat primarul municipiului, ec. Cîrciumaru Gheorghe Valerică.

Obiectivul dispune de un sistem de iluminat modern, 8 camere de supraveghere video și cântar carosabil pentru camioane.

Pe lângă componenta tehnică, proiectul pune un accent deosebit pe informarea și conștientizarea populației. Prin această investiție, Municipiul Roșiori de Vede urmărește nu doar conformarea cu directivele europene, ci și educarea cetățenilor în spiritul reducerii, reutilizării și valorificării resurselor.

„Prin finalizarea acestei investiții, Roșiori de Vede se poziționează pe harta orașelor care prioritizează managementul integrat al deșeurilor, facilitând tranziția comunității locale către un viitor mai verde", consideră managerul de proiect.

Proiectul este finanțat în cadrul apelului PNRR/2022/C3/S/I.1.A, desfășurat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor. Data limită pentru finalizarea implementării proiectului este 30 iunie 2026.

Ședința ordinară a Consiliului Local

Marți, 31 martie a.c., de la ora 17:00, în sala de ședințe a Primăriei, Consiliul Local al Municipiului Roșiori de Vede se va întruni în ședință ordinară de lucru.

Pe ordinea de zi sunt înscrise 12 proiecte de hotărâri inițiate de primarul ec. Valerică Gheorghe Cîrciumaru.

Ecologizare în zona Vadul Vezii

În a prima jumătate a lunii martie s-a desfășurat o amplă acțiune de ecologizare în zona Vadul Vezii, unde au fost adunate cantități considerabile de deșeuri – de la moloz, până la ambalaje din plastic și sticlă.

Acțiunea a fost realizată cu sprijinul beneficiarilor de ajutor social, care și-au îndeplinit obligația legală de a presta ore de muncă în folosul comunității. Implicarea lor a contribuit la curățarea unei zone afectate de comportamentul iresponsabil al unor persoane care ignoră regulile elementare de convieţuire într-un oraș.

Astfel de intervenții necesită timp, resurse și efort susținut pentru a remedia efectele poluării provocate de cei care aleg să abandoneze deșeuri în spații publice.

Zâmbete și culoare

Luna martie a debutat cu zâmbete și culoare pentru beneficiarii proiectului „Copii și părinți. Sprijin local pentru prevenirea dezintegrării familiale". În cadrul recentei lecții de socializare, spațiul de lucru s-a transformat într-un adevărat atelier al emoțiilor, dedicat celor mai frumoase sărbători ale primăverii: 1 Martie și 8 Martie.

Activitatea nu a fost doar o simplă lecție de abilități practice. Tema mărțișorului și a Zilei Femeii a devenit un prilej de comunicare între copii, facilitând interacțiuni pozitive într-un mediu prietenos și creativ.

Momentul central al întâlnirii a fost dedicat semnificației zilei de 8 Martie. Copiii au pregătit mesaje de recunoștință, pe care le-au scris pe felicitările realizate chiar de ei, subliniind rolul esențial pe care mama și bunica îl au în viața lor.

Pentru familiile aflate în situații vulnerabile, astfel de momente de confirmare afectivă reprezintă lecții valoroase, care întăresc structura familiei și oferă motivația necesară pentru a depăși dificultățile de zi cu zi.

O viață dedicată folclorului teleormănean

Interpreta de muzică populară Floarea Calotă, una dintre cele mai îndrăgite voci ale folclorului teleormănean și Cetățean de Onoare al municipiului Roșiori de Vede, și-a aniversat recent ziua de naștere, marcând o frumoasă vârstă în cununa vieții.

Născută la 27 martie 1956, în comuna Beuca, artista a devenit de-a lungul timpului un simbol al județului Teleorman și un reper al muzicii populare autentice.

Prin repertoriul său bogat, inspirat din viața satului românesc – acolo unde s-a născut veșnicia –, Floarea Calotă a reușit să transmită publicului emoția, dorurile și bucuriile oamenilor simpli.

În numeroase interviuri, artista a vorbit cu drag despre rădăcinile sale și

despre universul copilăriei care i-a modelat sufletul artistic. Unul dintre cele mai îndrăgite mărturisiri ale sale surprinde perfect legătura profundă cu satul natal: „Privesc spre satul copilăriei mele cu case cuminţi înconjurate de pomi şi grădiniţe cu flori peste care adiau miresme de busuioc şi pâine caldă. Simt sub tălpile goale ale copilului de atunci potecile înguste şi năpădite de iarbă ori ţărâna fierbinte a drumului, sub soarele verilor înăbuşitoare… Îi văd pe mama şi pe tata cu palmele crăpate de muncă şi arşi de soare."

Astăzi, Floarea Calotă este o prezență luminoasă pe scena folclorului românesc, iar publicul o apreciază pentru glasul ei inconfundabil și pentru modul în care reușește să transforme fiecare cântec într-o poveste.

La ceas aniversar, îi dorim sănătate, inspirație și mulți ani în care să ne bucure cu vocea și harul ei!

Comunicat de presă

privind aprobarea unui număr de 22 de cereri pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit în cadrul proiectului „Copii și părinți. Sprijin local pentru prevenirea dezintegrării familiale"

Unitatea Administrativ-Teritorială Municipiul Roșiori de Vede, în calitate de beneficiar, în parteneriat cu Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Teleorman, implementează proiectul „Copii și părinți. Sprijin local pentru prevenirea dezintegrării familiale", cod proiect 327669, finanțat din Fondul Social European +, prin Programul Incluziune și Demnitate Socială 2021–2027, Prioritatea P5 – Reducerea disparităților dintre copiii la risc de sărăcie și/sau excluziune socială și ceilalți copii.

În cadrul activităților proiectului, au fost aprobate primele 22 de cereri depuse în procesul de selecție a locuințelor aparținând familiilor din care provin copiii ce constituie grupul-țintă și care vor beneficia de lucrări de îmbunătățire a condițiilor de locuit. Proiectul prevede realizarea de lucrări de îmbunătățire pentru un total de 40 de locuințe ale persoanelor incluse în grupul-țintă.

Selecția beneficiarilor s-a realizat în baza unei proceduri aprobate la nivelul proiectului, prin aplicarea unui punctaj minim de 50 de puncte, stabilit în funcție de componența familiei, venitul mediu lunar pe membru de familie și participarea copiilor la activitățile proiectului – criteriu foarte important în evaluarea și punctarea solicitării. Familiile cu mai mulți copii au beneficiat de punctaj suplimentar pentru fiecare copil, iar persoanele încadrate în grad de handicap au primit un punctaj suplimentar de 10 puncte.

Evaluarea stării tehnice a locuințelor este realizată de expertul tehnic al proiectului, în vederea stabilirii gradului de uzură și a necesarului de intervenții, cu prioritate pentru elementele deteriorate sau care prezintă risc în exploatare.

Obiectivul general al proiectului îl reprezintă reducerea riscului de separare a copiilor de familie și diminuarea disparităților sociale, prin furnizarea de servicii integrate pentru un număr de 272 de copii din Municipiul Roșiori de Vede, dintre care 269 se află în risc de separare de familie, iar 3 beneficiază de măsuri de protecție specială.

În cadrul proiectului sunt implementate următoarele tipuri de activități:

- campanii de informare și conștientizare privind prevenirea separării copilului de familie;
- consiliere psihologică și suport emoțional;
- parenting și educație sexuală;
- servicii de asistență și recuperare medicală;
- consiliere educațională și orientare vocațională;
- consiliere juridică;
- programe de educație financiară, digitală, parentală și sanitară;
- cursuri de limbi străine și activități practice (inclusiv cursuri de gătit);
- organizarea de vizite tematice și activități de socializare;
- lucrări de reparații pentru 40 de locuințe;
- amenajarea unui spațiu de joacă.

Valoarea totală a proiectului este de 9.222.679,37 lei, din care 184.453,58 lei reprezintă cofinanțarea eligibilă a beneficiarului, iar 9.038.225,79 lei reprezintă finanțare nerambursabilă.

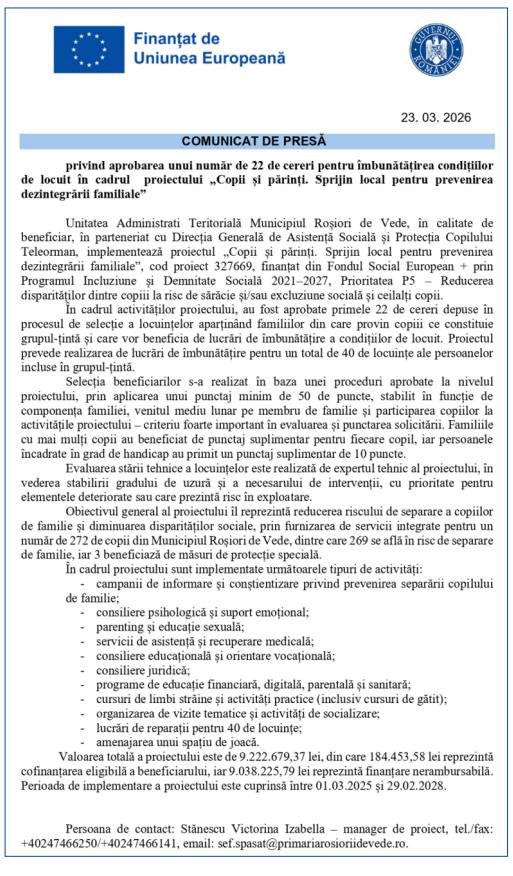

Finanțat de Uniunea Europeană

23. 03. 2026

COMUNICAT DE PRESĂ

privind aprobarea unui număr de 22 de cereri pentru îmbunătățirea condițiilor de locuit în cadrul proiectului „Copii și părinți. Sprijin local pentru prevenirea dezintegrării familiale"

Unitatea Administrati Teritorială Municipiul Roșiori de Vede, în calitate de beneficiar, în parteneriat cu Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Teleorman, implementează proiectul „Copii și părinți. Sprijin local pentru prevenirea dezintegrării familiale", cod proiect 327669, finanțat din Fondul Social European + prin Programul Incluziune și Demnitate Socială 2021–2027, Prioritatea P5 – Reducerea disparităților dintre copiii la risc de sărăcie și/sau excluziune socială și ceilalți copii.

În cadrul activităților proiectului, au fost aprobate primele 22 de cereri depuse în procesul de selecție a locuințelor aparținând familiilor din care provin copiii ce constituie grupul-țintă și care vor beneficia de lucrări de îmbunătățire a condițiilor de locuit. Proiectul prevede realizarea de lucrări de îmbunătățire pentru un total de 40 de locuințe ale persoanelor incluse în grupul-țintă.

Selecția beneficiarilor s-a realizat în baza unei proceduri aprobate la nivelul proiectului, prin aplicarea unui punctaj minim de 50 de puncte, stabilit în funcție de componența familiei, venitul mediu lunar pe membru de familie și participarea copiilor la activitățile proiectului – criteriu foarte important în evaluarea și punctarea solicitării. Familiile cu mai mulți copii au beneficiat de punctaj suplimentar pentru fiecare copil, iar persoanele încadrate în grad de handicap au primit un punctaj suplimentar de 10 puncte.

Evaluarea stării tehnice a locuințelor este realizată de expertul tehnic al proiectului, în vederea stabilirii gradului de uzură și a necesarului de intervenții, cu prioritate pentru elementele deteriorate sau care prezintă risc în exploatare.

Obiectivul general al proiectului îl reprezintă reducerea riscului de separare a copiilor de familie și diminuarea disparităților sociale, prin furnizarea de servicii integrate pentru un număr de 272 de copii din Municipiul Roșiori de Vede, dintre care 269 se află în risc de separare de familie, iar 3 beneficiază de măsuri de protecție specială.

În cadrul proiectului sunt implementate următoarele tipuri de activități:

- campanii de informare și conștientizare privind prevenirea separării copilului de familie;
- consiliere psihologică și suport emoțional;
- parenting și educație sexuală;
- servicii de asistență și recuperare medicală;
- consiliere educațională și orientare vocațională;
- consiliere juridică;
- programe de educație financiară, digitală, parentală și sanitară;
- cursuri de limbi străine și activități practice (inclusiv cursuri de gătit);
- organizarea de vizite tematice și activități de socializare;
- lucrări de reparații pentru 40 de locuințe;
- amenajarea unui spațiu de joacă.

Valoarea totală a proiectului este de 9.222.679,37 lei, din care 184.453,58 lei reprezintă cofinanțarea eligibilă a beneficiarului, iar 9.038.225,79 lei reprezintă finanțare nerambursabilă. Perioada de implementare a proiectului este cuprinsă între 01.03.2025 și 29.02.2028.

Persoana de contact: Stănescu Victorina Izabella – manager de proiect, tel./fax: +40247466250/+40247466141, email: sef.spasat@primariarosioriidevede.ro.

Perioada de implementare a proiectului este cuprinsă între 01.03.2025 și 29.02.2028.

Pagină realizată de **Gabriel ARGEȘEANU**

Critic, despre poeți și poezie

Peste puțin timp (2028), se vor împlini 60 de ani de când am debutat cu poezie. Se întâmpla într-un ziar județean din Maramureș – nu e nimic aniversar în asta nici chiar pentru mine care, am tot scris (și publicat) în reviste destul cât să fac un volum. Nu a fost să fie, ar fi spus filosoful cu toată resemnarea românului de pe urmă. Ostentativ, nu am mai scris. A fost o renunțare care a rămas definitivă, dar, cu certitudine, de atunci am făcut multă poezie bună. Însă, cred că nici ce am făcut mai apoi nu e regretabil. Am rămas, în schimb, un cititor pasionat de poezie și am făcut-o cu consecvență. Am citit poezie arabă (Antara Ben Seddad, Abu Sahr, Abu Bekr Ben), poezie chineză (Van Cian-Li, Du-Fu, Li Tai-Pe, Van Sen-Lu), poezie indiană (Kalidassa, Rabindranath Tagore, Amaru, Nirala), poezie japoneză (Daigaku Horiguchi, Taichiro Iwasa, Taiti, So In). Cum nu? Și poezie italiană (Francesco Petrarca, Eugenio Montale, Giovani Pascoli, Leopardi, Giuseppe Ungaretti, Unberto Saba, Cezare Pavese), poezie rusă (Esenin, Pușkin, Lermontov, Evtușenko), spaniolă (Lope de Vega, Antonio Machado, Federico Garcia Lorca), poezie germană (Goethe, Holderlin, Heine, Bertolt Brecht), apoi francezii (nu știu dacă am scăpat vreunul dintre ei), i-am citit pe englezi, pe nordici, pe sud-americani, pe sârbi, pe polonezi și cam tot ce mi-a căzut în mână.

Citesc poezie și astăzi cu aceeași pasiune ca în tinerețe și poate că tocmai pentru asta fac și critică literară, însă nu mă grăbesc să constat că azi se scrie mult și prost. Observ, de pildă, că poezia de dragoste își rămâne consecventă în plăcere și tristețe cu tensiuni diferite, dar se poticnește când în limbă, când în psihologie; bărbații au trufia supremației active și a reflexivității, iar femeile, mult mai intuitive, ca în psihanaliza lui Freud, vin nedisimulat cu recurentele și cuceritoarele lor resemnări.

Sunt îngăduitor cu toți începătorii, însă nu și cu vanitățile. Ca și filosofia de altfel, poezia nu este o prerogativă a filologilor – pregătiți să fie profesori. Ea este contemplație, dar nu neapărat pastel; este reflexivitate, dar nu filosofie; este experiență de viață, nu însă autobiografie; este intuiție, fantezie, năzuință, atitudine, dar cere și puțină prozodie, ceva stilistică, lexic mobil și mult respect pentru limba în care te exprimi, dacă nu și o minimă cunoaștere a literaturii de aici, de pretutindeni, de azi și dintotdeauna. Neglijarea exigențelor poeziei se vede, iar cine simte că are chemare și are cu adevărat trebuie să își asume sacrificiile învățării, altfel orgoliile nu ascund goliciunea.

prof. **Iulian CHIVU**
membru al Uniunii Scriitorilor din România

CENTENAR I.A.R.
INDUSTRIA AERONAUTICĂ ROMÂNĂ
BRAŞOV

- continuare din pag. 1

Astfel, Muzeul „Petre Voivozeanu” devine unul dintre cele patru muzee din România care expune pentru publicul său o serie de panouri documentare, fotografii, machete de aeronave și alte obiecte de colecție care sunt o mărturie a existenței și activității fabricii IAR.

Cele patru locații în care a fost montată expoziția nu au fost alese întâmplător: Arad, municipiul din vestul României, a fost sediul producătorului de aeronave „ASTRA”, acolo unde au fost fabricate avioane înainte de 1925; Mediașul a găzduit, între aceiași ani, unitatea de învățământ care a pregătit și calificat personalul necesar construirii de avioane într-o unitate industrială; Muzeul Brătienilor, de la Ștefănești-Argeș, a reamintit prin această expoziție itinerantă că politicienii din familia Brătianu au contribuit (și) la dezvoltarea industriei de război a României; iar Roșiorii de Vede a fost localitatea unde a funcționat Grupul 1 Vânătoare, ai cărui aviatori au pilotat în luptă avioanele IAR-80 și IAR-81, dar și orașul natal al primei femei din Teleorman care a obținut brevetul de „piloată”, avocata Irina Cioc-Burnaia.

În ziua de 24 martie 2026, a avut loc vernisarea expoziției „I.A.R. Brașov – 100 de ani de la înființare”. A participat un public numeros, alcătuit din oameni de cultură roșioreni, elevi de la școli din Roșiori și Drăcșani, alți cetățeni interesați de tema propusă.

Activitatea a fost condusă de doamna muzeograf Veronica Cojocaru, care i-a prezentat pe cei care au făcut posibilă manifestarea: domnii Traian Constantin Dumbrăveanu, Aurelian Bucur și Mihai-Atanasie Petrescu, toți trei membri ai Asociației Aviatorilor Brașoveni, colaboratoare la alcătuirea expoziției, și părintele profesor Marius Constantin Dincă. În intervenția sa, domnul Dumbrăveanu a făcut amplă expunere despre istoria uzinei de la Brașov, arătând care a fost importanța sa economică și strategică și discutând, pe baza materialului expus, despre avioanele fabricate la Brașov între 1927 și 1945. A fost descris momentul ceremoniei de inaugurare de la 1927, au fost explicate soluțiile arhitectonice speciale aplicate la facilitățile unității industriale, au fost menționate aspecte economice și tehnice, au fost evocate personalități care au lucrat în I.A.R., ingineri, muncitori și aviatori de mare valoare. Obiectivul pe care și l-a propus prin expunerea sa profesorul Mihai-Atanasie Petrescu a fost evocarea personalității roșiorene, avocata și aviatoarea Irina Burnaia. Vorbitorul a prezentat detalii biografice referitoare la Irina Burnaia, după care, oprindu-se la activitatea ei de aviator, a prezentat în detaliu raidul de mare amploare pe care l-a executat aceasta în 1935, unind orașul Roșiorii de Vede cu Entebe, din inima Africii, într-un zbor aventuros de peste 16.000 km, la bordul avionului ei IAR-22 înmatriculat YR-INA. Detaliile cele mai semnificative: Irina Burnaia a fost prima femeie din istorie care au traversat Munții Carpați, de la Brașov la Roșiorii de Vede, fiind, totodată prima persoană originară din Teleorman care a zburat în spațiul aerian al județului, foarte precis exact pe cerul orașului nostru. Se întâmpla în anul 1934.

Continuând discuția despre Irina Burnaia, părintele profesor Marius Constantin Dincă a evocat un aspect poate mai puțin cunoscut din biografia ei și a fratelui ei, avocatul Pompiliu Cioc. Istoricii de aviație care au cercetat activitatea teleomănencei nu au știut, până de curând, că frații Cioc au folosit un teren al familiei pentru a ctitori o biserică pe teritoriul comunei Ciurari, la nici 20 km de Roșiori. După ce, în perioada comunistă, biserica a fost transformată în adăpost pentru animale, cu 20 de ani în urmă, la inițiativa Episcopului Alexandriei și Teleormanului, Preasfințitul Părinte Galaction Stângă, clădirea a fost reabilitată și resfințită ca biserică, în al cărei altar slujește părintele Emilian Popescu.

Ultima parte a activității a fost lansarea lucrării „Mari aviatori brașoveni”, elaborată de către Traian Constantin Dumbrăveanu. Au prezentat cartea Mihai-Atanasie Petrescu și Aurelian Bucur, făcând o frumoasă pledoarie pentru lectură. Autorul și-a prezentat punctul de vedere, neuitând să sublinieze și faptul că, în 2024, aceeași sală a muzeului din Roșiori a găzduit una dintre etapele itinerariului prin țară a expoziției „Mari aviatori brașoveni”. Cum se vede, parteneriatul dintre muzeele din Roșiori și Brașov are o istorie îndelungată și, sperăm noi, va continua, și cu colaborarea Asociației Aviatorilor Brașoveni.

La final, părerea participanților a fost unanimă: a fost o activitate de mare valoare științifică, de folos pentru toți cei prezenți. Expoziția va rămâne deschisă până la 20 aprilie și roșiorenii sunt invitați să o viziteze.

Expoziție de carte

Mărțișorul, între cultură, tradiție și lectură

În luna martie, Biblioteca Municipală „Gala Galaction” din Roșiorii de Vede a adus în atenția publicului o expoziție de carte dedicată unuia dintre cele mai îndrăgite simboluri ale primăverii – *Mărțișorul*. Sub titlul „Mărțișorul: cultură, tradiție și lectură”, evenimentul a fost deschis publicului în perioada 1-31 martie, în cadrul Secției Împrumut Carte pentru Adolescenți și Adulți.

Expoziția a oferit vizitatorilor prilejul de a descoperi, prin lectură, bogăția tradițiilor românești de primăvară, reunind volume dedicate originii, semnificației și simbolisticii Mărțișorului, alături de lucrări de etnografie, literatură și cărți pentru copii.

Printre titlurile expuse s-au numărat lucrări precum *„Povestea Mărțișorului”*, care a propus o incursiune sensibilă în legenda firului alb-roșu și în magia începutului de primăvară, dar și volume de referință din domeniul etnografiei, precum *„Datinile și credințele poporului român”*, ce ilustrează obiceiuri străvechi și credințe transmise din generație în generație.

De asemenea, expoziția a inclus volume de poezie și lecturi tematice dedicate renașterii naturii, speranței și bucuriei specifice acestui anotimp, precum și cărți ilustrate adresate celor mici, în care tradiția a fost prezentată prin poveste și imaginație.

Prin diversitatea lucrărilor expuse, evenimentul s-a conturat ca o veritabilă călătorie culturală, de la mit și legendă, la literatură și emoția lecturii, reușind să aducă mai aproape de public valorile autentice ale patrimoniului românesc.

Expoziția a putut fi vizitată zilnic, oferind tuturor celor interesați oportunitatea de a redescoperi frumusețea tradițiilor românești și farmecul primăverii.

Aurelia BĂRBUȚ

Pliculețul cu pelin
Constantin din Maramureș

Sînt dezamăgit de imaginația și creativitatea cântăreților de muzică populară din Teleorman. De exemplu, melodia „Fir-ai tu să fii de murg” este identică cu melodia din „Constantine, Constantine”. Băieți, de ce nu încercați și altceva, de pildă să le cântați pe melodia „Maramureș, plai cu flori”?

❖

Pe terasa unui bar, este mereu un individ care merge cu două pahare în mână. Evident, pentru echilibru.

❖

Abecedarul ar trebui însoțit și de manual de utilizare. Și la atenționări să scrie: Nu compuneți din litere cuvinte și fraze jignitoare și obscene!

❖

Anul trecut, am pus deoparte cîte 10 lei în fiecare lună. La sfârșitul anului, am realizat ce sumă infimă am economisit.

❖

Dacă se mai atacă mult cu rachete SUA, Israelul și Iranul, în curând, am presimțirea că va începe un război acolo.

❖

E posibil ca nu Iuda, ci Petru să-l fi trădat pe Iisus. Avea toate motivele, o vindecase pe soacră-sa.

Propuneri de lectură:
Montaigne – *Eseuri*, Editura Humanitas, 2023.
Umberto Eco – *Pe umerii giganților*, Editura RAO, 2018.

prof. **Liviu NANU**

Moșteniri
COBZA ROMÂNEASCĂ ÎN PATRIMONIUL UNESCO

Pentru că știrile pozitive trăiesc puțin și se sting fără ecou în opinia noastră publică, rândurile care urmează ar putea constitui pentru foarte mulți o adevărată surpriză. Luna decembrie a anului trecut ne-a adus vestea unei reușite remarcabile a diplomației culturale din România și Republica Moldova. *Cobza*, minunatul instrument, împreună cu oamenii, practicile și tradițiile cobzăritului, a fost inclusă de către UNESCO în Patrimoniul Cultural Imaterial al Umanității. O știre care ar fi meritat deschideri de jurnal multe zile după fericita izbândă a fost lăsată să moară. Pentru că este motiv de mândrie și bucurie, s-a considerat că nu face rating! Mai spunem doar că este al 11-lea element românesc care ajunge în patrimoniul UNESCO și al 5-lea comun pentru România și Republica Moldova. Un palmares absolut onorabil!

Cobza ocupă un loc special în istoria muzicală, și nu numai, a poporului român. Importanța acestui instrument este una multiplă și complexă. Pe lângă dimensiunea artistică, cobza a jucat și un rol social important. Instrument muzical de bază, alături de vioară, atât în comunitățile rurale, cât și urbane, cobza a fost timp de secole un atribut al bărbaților. Ultima jumătate de secol a cunoscut însă o predilecție aparte a fetelor și femeilor pentru acest instrument încărcat de suflet și tradiție românească. Cobza a făcut parte din viața românilor timp de secole, a ritmat bucuriile și tristețile, a însuflețit petrecerile și sărbătorile, a făcut mereu parte din momentele importante ale vieții. Cu toate astea, modernitatea a fost aproape să stingă definitiv sunetul ei și, odată cu el, o parte esențială din sufletul nostru. Slavă Domnului, cobza nu a tăcut încă definitiv și sperăm să nu o facă niciodată.

Pentru teleormăneni, includerea acestui instrument în patrimoniul UNESCO reprezintă un motiv de bucurie și mândrie. Și încă una foarte întemeiată. Asta pentru că județul nostru este una dintre cele mai importante vetre ale cobzăritului, fiind zona cu cei mai mulți cobzari activi din țară.

Aici, la Măldăeni, a existat o veritabilă academie a cobzarilor, care își transmiteau arta cântatului la cobză din tată în fiu. Povestea cobzarilor de la Măldăeni este atestată încă de la începutul secolului al XVIII-lea. Aici s-a născut de altfel și maestrul recunoscut al cobzei, Marin Cotoanță, într-o familie de lăutari. A învățat să cânte cu bunicul său, plecând apoi să cucerească marile scene alături de alți artiști ai cântecului popular, printre aceștia, inclusiv Maria Tănase. Dosarul oficial „Cobza-cunoștințe, tehnici și muzici tradiționale”, prin care cobzăritul a fost inclus în Patrimoniul Cultural Imaterial al UNESCO, are și o componentă locală, teleormăneană. Centrul Județean de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Teleorman a contribuit la alcătuirea acestui dosar cu importante materiale documentare, alături de centrele similare din județele Suceava și Iași. Centrul teleormănean este singurul din țară care are în componența propriei orchestre și un cobzar.

Cobza a fost confecționată de-a lungul timpului atât de meșteri populari, lutieri speciali, inițiați în arta făuririi acestui instrument, cât și la nivel extins, în principal la celebra fabrică de instrumente muzicale din Reghin. Cum artizanii populari au dispărut aproape complet, cobzele „active”, funcționale la momentul actual, provin din producția de fabrică. Poate că includerea cobzei în Patrimoniul UNESCO va aduce o reînsuflețire și a micilor ateliere individuale. Pentru că are o durată de viață de aproximativ 40 de ani (cu cât este mai cântată, cu atât viața ei este mai scurtă), cobza este o raritate pe piața de instrumente muzicale. Produse în fabrică sau în ateliere mici, românii au nevoie de cobze. Fie să renască!

Bogdan Ionuț COTRUȚĂ
Foto: sursa Internet

Am primit la Redacţie

Revista Cafeneaua literară, *Nr. 2/276, februarie 2026, Pitești* – un număr în care cititorii sunt informați că revista a primit Marele Premiu Europa și Titlul de Cavaler al Ordinului Eminescu. 1886. Oravița, acordat de Centrul Cultural și Complexul Muzeal „Teatrul Vechi Mihai Eminescu”, Mitteleuropa Klub Wien (Austria) și Centrul de Studii Bănățene Sim. Sam. Moldovan, Oravița, la cea de a 38-a ediție a Festivalului Internațional „Eminescu la Oravița”. Un număr în care nu lipsesc: poezia, proza, eseul, cronica literară, interviul, traducerile, semnate de nume cunoscute ale vieții literare: Virgil Diaconu, Jean Dumitrașcu, Nicolae Georgescu, Adrian Dinu Rachieru, Christian W. Schenk, Florina Carvaci, Liliana Rus, Ionel Bota, Ioan N. Roșca, Cleopatra Lorinţiu etc.

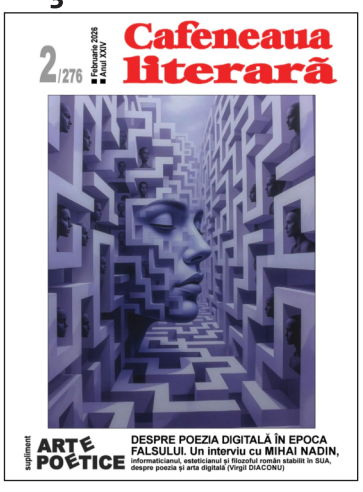

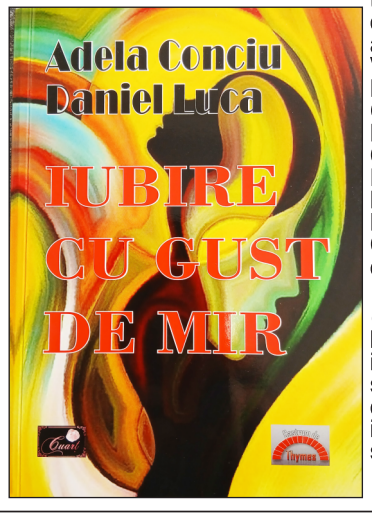

Iubire cu gust de mir – *Editura Castrum de Thymes, Giroc, 2022*, autori: Adela Conciu și Daniel Luca, o carte scrisă la două mâini și două inimi arzânde. Doi autori, sută la sută introvertiți ce se aseamănă între ei mai mut decât ne dăm noi seama. Poeme ce ar putea face parte dintr-un spectacol excepțional de muzică și poezie, unde doi actori ne-ar umple inimile de emoție și sufletul de poezie, după cum spune scriitorul Nicolae Toma, coperta IV.

ANIROL

Să mai citim puțin!

Liturghii în bibliotecă

Bibliografia literaturii teleormănene din anul 2025

La o repede ochire, am identificat aproximativ 60 de volume publicate în 2025 de scriitorii teleormăneni, care au abordat aproape toate genurile literare, de la poezie și proză la critică și istorie literară, de la eseu și etnologie la memorialistică și publicistică. Fără îndoială că mai sunt și alte titluri de opere literare publicate în acest an, dar lista de mai jos, ordonată alfabetic după numele scriitorilor, este doar o versiune preliminară care poate fi completată ulterior. Suficientă totuși ca să ne putem da seama de bogăția spirituală a Teleormanului!

1. Elena Armenescu, *Cuvântul luminii — Lumina cuvântului/ The word of light — The light of the word*, Ed. Betta, București, 2025
2. Elena Armenescu, *Destinul călătorului*, Ed. Rawex Coms, București, 2025
3. George Băicoianu, *Rădăcinile dorului*, poezii, antologie, prefață de Petrișor Militaru, postfață de Cristian Gabriel Moraru, Ed. Aius, Craiova, 2025, colecția „Teleormanul cultural", nr. 4
4. George Băicoianu, *Suflet ostenit de dor*, antologie lirică, prefață de Evelyne Maria Croitoru, aprecieri critice pe coperta a IV-a de Andreea H. Hedeș, Ed. Neuma, Dej, 2025
5. Iancu Bâță, *Satul din inima mea*, monografie sentimentală a comunei Lița din Teleorman, ediția a II-a, Ed. M.J.M., Craiova, 2025
6. Gl. It. (r) Valentin Becheru, Veronica Cojocaru, *Mănăstirea Coșoteni, fosta mănăstire Drăgănești, de la Negru-Vodă la Bunavestire 2025*, Ed. Cartea Ortodoxă, Alexandria, 2025
7. Iulian Bitoleanu, *Meridiane critice*, cronici literare, vol. II, Ed. Eikon, București, 2025
8. Elena Buică, *Răsfoind filele vieții*, Cuvânt înainte de Emilia Stroe, Ed. Armonii Culturale, Urechești, 2025
9. Iulian Chivu, *Fascinațiile cugetării*, eseuri, antologie, Ed. Eikon, București, 2025
10. *Iordan Datcu sau A trăi printre și pentru cărți*, ediție alcătuită de Iulian Chivu, vol. III, Ed. RCR Editorial, București, 2025
11. Bogdan Ionuț Cotruță, *Portretul unui cărturar: Profesorul Marin Gh. Cazacu (1925-2014)*, monografie, antologie comentată și receptare critică, postfață de Cristian Gabriel Moraru, aprecieri critice pe coperta a IV-a de Carmen Theo Făgețeanu, Ed. Aius, Craiova, 2025, colecția „Teleormanul cultural", nr. 5
12. Stan V. Cristea, *Marin Preda. Răsfrângeri în actualitate*, cronici literare, ediția a doua, revăzută și adăugită, Ed. Aius, Craiova, 2025
13. Stan V. Cristea, *N-am fost singur. Cărți primite cu autograf: 1983-2024*, prefață de Nicolae Scurtu, Ed. Aius, Craiova, 2025
14. Eugenia-Lucica Delcea, *Deliana*, fantezie epico-lirică, Ed. Contrast, București, 2025
15. Eugenia-Lucica Delcea, *Primenește-te*, poeme, Ed. Contrast, București, 2025
16. Nicolae Dina, *Lectura — pasiune și empatie*, cronici și comentarii critice, Ed. Armonii Culturale, Urechești, 2025
17. Ana Dobre, *Ioan Es. Pop: Captiv în paradisul infernului*, Ed. Vinea, București, 2025
18. Ana Dobre, *Lucian Vasilescu: Un Ulise în arca poeziei*, Ed. Vinea, București, 2025
19. Noru Dogaru, *: puncte de vedere*, roman, Ed. Sfera, Bârlad, 2025
20. Noru Dogaru, *Viața ca un teatru*, ediția a II-a, adăugită, Ed. Sfera, Bârlad, 2025
21. Nela Ene, *Dreptul la emoție*, poezii, prefață de Mihaela Albu, postfață de Petrișor Militaru, Ed. Aius, Craiova, 2025
22. Gheorghe Filip, *Amintiri despre Marin Preda. Fascinația unei jumătăți de veac*, Ed. Tipo Moldova, Iași, 2025, colecția „Academica"
23. Gheorghe Filip, *Două vieți*, roman, Ed. Tracus Arte, București, 2025
24. Valeriu Ion Găgiulescu, *Confesiuni*, Ed. InfoEst, Siliștea, jud. Brăila, 2025
25. Gabriela Gheorghișor, *Văduva plătește dublu*, poeme, aprecieri critice pe coperta a IV-a de Mircea Mihăieș și Vasile Spiridon, Ed. Cartea Românească, București, 2025
26. Noni-Emil Iordache, *Poeme pentru membrii familiei*, Ed. Hoffman, Caracal, 2025
27. Noni-Emil Iordache, *Un om, o luntre, un somn*, versuri, Ed. David Art, București, 2025
28. Noro Jerca, *Acasă e Turnu Măgurele*, Cuvânt înainte de Mihai Vintilă, Ed. InfoEst, Siliștea, jud. Brăila, 2025
29. Elena Mărunțelu, *Versuri pentru prichindei*, prefață de Ana Dobre și ilustrații de Timeea Pușkaș, Ed. Coresi, București, 2025
30. Nicoleta Milea, *În labirint*, critică, Ed. Neuma, Dej, 2025
31. Relu Mircea, *Focul din șevalet/ El fuego del caballete*, poezii, ediție bilingvă, română-spaniolă, traducerea în spaniolă aparținând autorului, Ed. Neuma, Apahida, 2025
32. Dan Miron, *Gustul dulce-amărui al poveștilor*, Ed. Litera, București, 2025
33. Ștefan Mitroi, *Mamă, pe mine nu vrea să mă muște niciun câine*, treisprezece proze scurte, Cuvânt însoțitor de Adrian Dinu Rachieru, Ed. Junimea, Iași, 2025
34. Cristian Gabriel Moraru, *Ciuleandra ideilor mele*, poeme și aforisme, prefață de Savu Popa și postfață de Daniel Luca, Ed. Castrum de Thymes, Giroc, 2025
35. Liviu Nanu, *Dinozaurii au murit de plictiseală*, poezii, prefață de Petronela Apopei și postfață de Daniel Luca, Ed. Castrum de Thymes, Giroc, 2025
36. Marian Nazat, *Am fost cândva procuror*, 2 vol., Ed. RAO Distribuție, București, 2025
37. Marian Nazat, *Cartea islazului meu*, Ed. RAO Distribuție, București, 2025
38. Marian Nazat, *Spovedania unui avocat*, Ed. RAO Distribuție, București, 2025
39. Manole Neagu, *Matematica: logică, intuiție, inspirație*, prefață de Manuel Angelescu, Ed. Aius, Craiova, 2025
40. Theodor Răpan, *Alter ego*, de trei ori 33 + 1 catrene, ilustrații de Helmut Kand, Ed. David Art, București, 2025
41. Theodor Răpan, *Carpe diem*, de trei ori 33 + 1 catrene, cu ilustrații din vol. Esop, de Sebastian Brandt, Ed. David Art, București, 2025
42. Theodor Răpan, *Credo*, de trei ori 33 + 1 catrene, cu ilustrații de Andrea Alciati, Albrecht Dürer și Hans Holbein cel tânăr, Ed. David Art, București, 2025
43. Theodor Răpan, *Memento mori*, de trei ori 33 + 1 catrene, ilustrații de Gabriel Rollenhagi, Ed. David Art, București, 2025
44. Theodor Răpan, *Panta rhei*, de trei ori 33 + 1 catrene, ilustrații de Damian Petrescu, Ed. David Art, București, 2025
45. Ioan Romeo Roșiianu, *Litanii pentru ultimă uitare*, poezii, Ed. Ecreator, Baia Mare, 2025
46. Ioan Romeo Roșiianu, Liliana Moldovan, *Scrisori și alte sacrificii poetice*, Ed. Ecreator, Baia Mare, 2025
47. Gheorghe Sarău, *Personalități ale rromilor din România și din alte țări*, Ed. Vatra veche, Târgu Mureș, 2025
48. Gheorghe Sarău, Ecaterina Ciupercă, *Publicații apărute în România în perioada decembrie 1989-decembrie 1990*, Ed. Vatra veche, Târgu Mureș, 2025
49. Romulus Florin Sălăgean, *Răstignit pe altarul frunzei*, ediția a II-a, revăzută și adăugită, Ed. Eikon, București, 2025
50. Florian Sitaru, *Satule, sătucul meu*, monografie sentimentală, vol. I, Ed. PIM, Iași, 2025
51. Mihail Tănase, *Dor cusut cu fir de amurg*, antologie, Ed. A.T.U., Sibiu, 2025
52. Mihail Tănase, *Iarna în care ne-am întors acasă*, Ed. A.T.U., Sibiu, 2025
53. Mihail Tănase, *Înainte să adoarmă luna*, Ed. A.T.U., Sibiu, 2025
54. Mihail Tănase, *Sub arcada florilor*, piesă de teatru poetică, Ed. A.T.U., Sibiu, 2025
55. Mihail Tănase (antologator), *Primăvara iubirii*, poezii, Ed. A.T.U., Sibiu, 2025, colecția „Poeți de pretutindeni"
56. Mihail Tănase, Camelia Ștefan (antologatori), *Poezia românească 1800-2025*, vol. I, Ed. A.T.U., Sibiu, 2025
57. Sorin Turturică, *Grigore Antipa salvează Delta Dunării: motanul Oscar și genialii săi prieteni*, ilustrații de Alexandra Goldillo, Ed. Corint Junior, București, 2025
58. Nelu Urziceanu, Valerica Vlad, *„Drum"*, file monografice, amintiri, confesiuni, postfață de Cristian Gabriel Moraru, aprecieri critice pe coperta a IV-a de Carmen Theo Făgețeanu, Ed. Castrum de Thymes, Giroc, 2025, colecția „Teleormanul cultural", nr. 6
59. Ștefan Vida Marinescu, *Amiază arsă/ Parched noon*, poeme/ poems, traducere în limba engleză de Constantin Manea, Ed. Ink Story, Pucioasa, 2025
60. Ștefan Vida Marinescu, *Anticorpii viperei*, schițe și povestiri, Ed. Ink Story, Pucioasa, 2025
61. Luminița Zaharia, *Sleeping beauty sau Bărbații preferă ciorbele*, poezie, Ed. Neuma, Dej, 2025

prof. **Cristian Gabriel MORARU**

Lecturi în lumină

Nelu Urziceanu, Valerica Vlad: *„DRUM": file monografice, amintiri, confesiuni*

Către finele anului 2025, a apărut la Editura Castrum de Thymes, Giroc, cartea *„DRUM": file monografice, amintiri, confesiuni*, semnată de Nelu Urziceanu şi Valerica Vlad.

Cunoscut publicului cititor prin valoroasele sale romane memorialistice: *Un destin cu epoleţi* (Ed. M.J.M., Craiova, 2021) şi *Cântecul timpului* (Ed. AIUS, Craiova, 2023), dar şi prin remarcabila contribuţie adusă la editarea unor monografii dedicate satului natal (Băduleasa) şi comunei Putineiu, scriitorul Nelu Urziceanu se încumetă, de data aceasta, să pornească la „drum", însoţit de fosta sa profesoară de limba şi literatura română, Valerica Vlad, împreună realizând monografia ziarului „DRUM", publicaţie apărută în perioada interbelică (22 mai 1935 - 1 aprilie 1940), „renăscută" în decembrie, 1997, şi prezentă şi astăzi în Roşiorii de Vede, prin strădania unor oameni de suflet.

Cartea, *„DRUM": file monografice, amintiri, confesiuni*, apare în Colecţia revistei de cultură şi atitudine, „Teleormanul cultural", din municipiul nostru, publicaţie ce fiinţează de aproape un deceniu, sub obăduirea poetului, criticului şi istoricului literar, Cristian Gabriel Moraru.

Din mărturisirea celor doi autori, exprimată în pagina de debut a monografiei, aflăm că: „Prezenta carte nu este doar o istorie a gazetei *DRUM* , ci reprezintă o contribuţie modestă, un mic elogiu adus culturii roşiorene... Pagină după pagină, această lucrare monografică slăveşte creaţia, cultura, tradiţiile, istoria unui oraş, dar şi efortul şi sacrificiul colectivului redacţional care a contribuit la apariţia revistei...".

A scrie o astfel de lucrare nu este la îndemâna oricui, nu este un lucru uşor, fiindcă presupune mult curaj şi mai ales un efort fantastic din partea celui care se angajează într-un astfel de demers recuperator. Ca să aduci în faţa cititorului o întreagă istorie, este nevoie de mult timp pentru căutarea şi găsirea colecţiilor complete ale ziarului din cele două etape istorice în care a apărut. Urmează: consultarea, pagină cu pagină, a materialelor publicate; selectarea şi gruparea tematică a acestora; menţionarea rubricilor ziarului şi numele acelora care semnează materialul; formularea atentă a principiilor călăuzitoare ale fiecărui semnatar, în general, şi ale publicaţiei, în special; rolul jucat de jurnalişti în ilustrarea realităţii timpului în care trăiesc; prezentarea redactorilor şi a colaboratorilor, prin scurte C.V.-uri, dar şi nominalizarea acelora care, într-un fel sau altul, şi-au adus contribuţia la fiinţarea gazetei...

După toată această trudă, care presupune contactul direct cu pagina de ziar, autorii cărţii au consultat şi un bogat material biobibliografic, aproape treizeci de lucrări, semnate de cunoscuţi istorici literari, care în scrierile lor au făcut referire la publicaţia roşioreană „DRUM". Documentarea, cercetarea, comentarea materialelor, aşezarea cronologică în pagina scrisă... necesită har, timp, răbdare. Mai mult de doi ani le-au trebuit celor doi autori (N. Urziceanu şi V. Vlad), să ducă la bun sfârşit proiectul pe care şi l-au propus.

Cartea, *„DRUM": file monografice, amintiri, confesiuni,* este bogat ilustrată cu fotografii edificatoare. Vom găsi în paginile ei fotografii de grup ale redactorilor şi colaboratorilor; fotografii individuale; imagini ale primei pagini a ziarului, unde, pe lângă titlu, se menţionează profilul gazetei. Dacă în mai 1935 (aflăm din antet), „DRUM" era un ziar „politic, social, literar", în iunie, 1938, el devenise unul „literar, artistic, cultural"...

Renăscut în decembrie 1997, „DRUM" este, iniţial, un „săptămânal independent". În 1999, devine „Publicaţie săptămânală editată de Casa de Cultură Municipală Roşiorii de Vede". Din anul 2001, este o „publicaţie săptămânală, editată de Primăria municipiului Roşiorii de Vede", iar de câţiva ani, cu apariţie lunară, „DRUM" apare sub auspiciile Casei de Cultură...

Cele douăzeci şi trei de capitole ale cărţii oferă o imagine amplă asupra a ceea ce a însemnat şi înseamnă ziarul „DRUM". În capitolul „Redactorii şi colaboratorii revistei Drum", vom găsi câte o scurtă prezentate a acelor personalităţi care au susţinut, prin truda lor întru frumos, „Drum-ul" interbelic, cât şi a acelora care după 1997 au semnat în paginile publicaţiei rubrici permanente, au scris articole pe teme de actualitate, au prezentat imagini din viaţa urbei, ori au contribuit, într-un fel sau altul, prin efortul lor, la viaţa ziarului.

Lecturând cu emoţie valoroasa lucrare monografică, dedicată ziarului „DRUM" (în paginile căruia semnez de la începuturile anului 1998), consider că prin efortul şi dăruirea autorilor cărţii *„DRUM": file monografice, amintiri, confesiuni*, avem astăzi în faţa ochilor noştri o imagine completă a ceea ce a însemnat şi înseamnă această publicaţie, avem o mărturie incontestabilă despre un timp ce va lăsa semne vizibile în istoria oraşului nostru de provincie, care se distinge printr-o „efervescenţă culturală impresionantă, şi asta nu de ieri, de azi, ci de peste un secol şi jumătate...", după cum punctează şi C. G. Moraru în Postfaţa acestei lucrări de referinţă în revuistica românească.

„DRUM": file monografice, amintiri, confesiuni este o carte viguroasă care vorbeşte despre acea forţă a Sudului, despre acea duritate a vântului de câmpie, care călăleşte sufletul uman, făcându-l pătrunzător şi rezistent în faţa vitregiilor vieţii...

prof. **Domniţa NEAGA**
Membră a Uniunii Scriitorilor din România

Meridiane critice

Zări literare: Craiova, Timișoara, București

Craiova a găzduit în intervalul 11-15 martie a.c., în foaierul Teatrul Național „Marin Sorescu", o nouă ediție a Târgului Internațional de Carte „Gaudeamus", la care au participat 40 de edituri, printre care renumitele Humanitas, Corint, Polirom ș.a., dar și locale, Aius, zonale, religioase (Martorii lui Iehova), pentru copii (vreo 3-4) ori ale naționalităților conlocuitoare, cea a macedonenilor din România. În total, au fost expuse 12.000 de cărți, pentru toate gusturile, beletristică, școlară, de/ despre sănătate, dezvoltare spirituală, filosofie, sociologie, istorie, călătorii, memorii, jurnale… De reținut, oferta generoasă a edituri conduse de dl Nicolae Marinescu, cu volume semnate de Mihaela Albu, Șt. A. Doinaș, Stan V. Cristea, Adrian Badea, Petrișor Militaru, Geo Constantinescu, Iulian Bitoleanu… Un moment special: lansarea volumului de poezii *Cartea zilelor care n-au fost* (Ed. Cartea Românească) de Mihai Firică, vineri, 20 martie, ora 14. Sala arhiplină, plus secvențe muzicale la vioară și actoricești, în interpretarea lui Emil Boroghină, nimeni altul decât fondatorul celebrului festival european dedicat lui Shakespeare. Ne amintim că, anul trecut, apogeul l-a constituit *Văduva plătește dublu*, stihuri, de Gabriela Gheorghișor (tot Ed. Uniunii Scriitorilor).

Timișoara va fi amfitrion pentru cealaltă manifestare cultural-literară, Bookfest, ediția a XIII-a, joi, 19 martie, duminică, 22 martie 2026, cu prezența unor edituri de top, precum: Academiei, Humanitas, Junimea, acompaniate de editura UVT/ Universității, Brumar, Mega, Lebăda Neagră, Datagroup, Aranca… Multe opuri semnate de universitari bucureșteni (Ioana Pârvulescu), ieșeni (Simona Modreanu), timișoreni (Adrian Dinu Rachieru, Alexandru Ruja, Pia Brânzeu, Smaranda Vultur, Victor Neumann și alții), sibieni (Ion Dur), de directori de reviste (Virgil Diaconu), scriitori și redactori la TVR (Radu Paraschivescu). Moderatori, recenzenți - directori de edituri (Denisa Comănescu), numeroși dascăli de la Universitate (București - Cristian Preda, Iași - Simona Modreanu, Timișoara - Mircea Mihăieș, Adriana Babeți, Pompiliu Crăciunescu, Viorel Marineasa, A.D. Rachieru la Oana Doboși, Florina-Maria Băncilă).

În săptămâna 9-13 martie a.c., la RRA/ Radio România Actualități, la emisiunea „Matinal", realizată de Cătălin Cârnu și Daniela Matei, a fost invitat conjudețeanul Ștefan Mitroi, scriitor reprezentativ, membru în Consiliul Uniunii Scriitorilor, recent întors din Dubai. Intervievatul a povestit despre peripețiile românilor aflați în țări arabe, în Orient, unde este un nou focar de război, cu miza Iranul. Ștefan Mitroi a prezentat pasaje, amintiri din copilărie, familie - una simplă, rurală -, el fiind odorul, premiantul, intelectualul cu care s-au mândrit sătenii, neamul. Încă din studenție, se afirmase ca poet publicând în „Cronica", „Convorbiri literare" și altele, director la revista „Dialog" a Universității ieșene. Nu au lipsit întrebările de ce a renunțat la cariera de procuror, ce simte pentru localitatea natală, ce semnifică scrisul, literatura, cum a fost traseul beletristic, ce premii naționale a obținut. Ca personalități scriitoricești, i-a enumerat pe Marin Preda, Constantin Noica, Mircea Scarlat, Zaharia Stancu, M.R. Paraschivescu, Gala Galaction. Ca de obicei, un Ștefan Mitroi familiar, savuros, glumeț, pitoresc, cu „tolba" de cuvinte, de perifraze inspirate…

Prof. dr. **Iulian BITOLEANU**
Colegiul Național „Anastasescu" Roșiori de Vede
Membru al Uniunii Scriitorilor din România și al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România

Lecţia de istorie ○ Lecţia de istorie

Oameni care au fost

Doctorul Vasile I. Ciobanu

De multe ori, în vorbirea curentă, se face afirmația că fiecare ne naștem, trăim și apoi părăsim lumea, odată cu generația din care facem parte. Poate din această cauză, memoria, atât cea individuală, cât și cea colectivă, este înșelătoare și distanța în timp face ca faptele oamenilor să fie greu de reconstituit și evaluat peste vremuri. Iată de ce evocarea doctorului Ciobanu I. Vasile, care ne-a părăsit în martie 2011, credem că poate și trebuie efectuată cât mai devreme de la stingerea din viață, evocare pe care o consider, și se va vedea de ce, potrivită pentru a face cunoscută personalitatea doctorului de faimă națională Vasile I. Ciobanu.

S-a născut la 26 septembrie 1927, în comuna Crăciunei de Jos, raionul Drăgănești, județul Olt (Certificat de naștere nr. 72 din 26 septembrie 1927, eliberat de Sfatul Popular al comunei Radomirești Olt). Părinții, tatăl, Ion Ciobanu, și mama, Ioana Ciobanu, erau de profesie agricultori, cu oarecare stare, făcând parte din fruntașii comunei, mai ales datorită vredniciei și înțelepciunii de care dădeau dovadă.

În familie, primește o educație adevărată, în cultul muncii, a respectului față de familie, de tradiții. Educația religioasă primită în familie îl face ca toată viața să fie un om cu credința în Dumnezeu și niciodată nu se va îndepărta de povețele înțelepte ale părinților săi. Urmează cursurile școlii primare și gimnaziale în comuna sa, remarcându-se prin rezultate școlare bune și foarte bune. Mai departe, familia îl sprijină atât cât poate pentru a urma cursurile Liceului „Nicolache și Ionel Anastasescu" din Roșiorii de Vede. A fost unul dintre cei mai buni elevi ai liceului, iar profesorul diriginte Florin Chiru Nanov are numai cuvinte de laudă pentru el. Mai mult decât atât, elevul Ciobanu I. Vasile este bursier al liceului, lucru deosebit de rar în vremea aceea, când, pentru a urma cursurile liceale, elevii plăteau taxe școlare.

Clasa profesorului Florin Chiru Nanov, formată din 26 elevi, era renumită pentru performanțele școlare și pentru determinarea deosebită cu care își pregăteau lecțiile. Vasile Ciobanu a fost coleg cu Bucur N. Gheorghe din Roșiorii de Vede, cu Creastă Apostol, tot din Roșiorii de Vede, Cornescu Anastase din Slăvești, cu Petruș Manolache din Scrioaștea, cu Sfințescu Florin din Roșiorii de Vede și cu mulți alții, care au devenit, peste ani, oameni deosebiți, intelectuali de valoare. Vasile Ciobanu a fost, de departe, liderul clasei și al generației sale, el obținând numai și numai note maxime. Și examenul de bacalaureat, elevul Ciobanu I. Vasile l-a promovat cu nota maximă.

Se înscrie și reușește să promoveze examenul de admitere la Institutul de Medicină și Farmacie din Cluj. A făcut cei șase ani de studii în mari lipsuri financiare, însă viața i-a fost stăpânită de acele aspirații care, depășind orice individualism îngust, s-au îndreptat spre cele mai frumoase țeluri omenești. Dacă dintre predispozițiile sale și-a ales cariera medicală, faptul se datorează mult împrejurărilor în care tatăl său, bolnav fiind, medicul care a venit să-l îngrijească a izbutit, ca numai în câteva zile, să-l pună pe picioare și, încetul cu încetul să-și reia munca asupra câmpului. Atașamentul său pentru profesiunea de medic și, în primul rând, pentru aceea de medic chirurg ORL, se concretiza în afirmația: „Medicina este considerată ca făcând parte din cadrul profesiunilor creative, iar chirurgia, fie ea chiar ORL, poate fi considerată ca port drapelul acestei profesiuni". Viața unui medic este o viață de luptă continuă, o viață plină de renunțări, de nopți nedormite, dar și o viață de imense satisfacții.

Vasile I. Ciobanu a fost student merituos, reușind printre primii la concursurile de externat și internat și obținând chiar și numirea de preparator la Catedra de semiologie. El a acordat foarte multă atenție disciplinelor clinice, simțindu-se atras de munca spitalicească. S-a bucurat de multă considerație atât din partea colegilor, dar și a cadrelor didactice și a făcut parte din Comitetul Studenților în Medicina din Universitatea Cluj. După șase ani de studenție, în anul 1954, obține licența în Medicină, (Diploma nr. 78.581). Comisia Națională de Repartiție a absolvenților facultăților de medicină, pentru promoția 1954, îl repartizează la Circumscripția Sanitară din comuna Densuș, raionul Hațeg, regiunea Hunedoara, în funcția de medic de circumscripție.

Aici, a funcționat până la 31 august 1956, când, prin ordinul Ministerului Sănătății, este transferat la Spitalul Unificat din Hațeg. Funcționează aici în calitate de medic consultant, dar nu rămâne decât până la 31 august 1957. Din 1 septembrie 1957, lucrează la Spitalul Unificat din Petroșani, în calitate de medic specialist ORL, (conform Ordinului nr. 4009 al Ministerului Sănătății, care confirmă absolvirea Examenului de specialitate ORL. Activitatea din Spitalul din Petroșani este deosebit de bine apreciată, atât de pacienții spitalului, cât și de Comisia Ministerului care face o verificare a spitalelor din zonă. În procesul verbal încheiat în data de 6 septembrie 1961, se notează: medicul specialist ORL, Vasile I Ciobanu, are o activitate deosebit de bună și este căutat de pacienți, care depășesc zona de acoperire a spitalului. El a dat dovadă de un înalt profesionalism, reușind să execute intervenții chirurgicale care nu s-au mai făcut în spitalul acesta și toate încununate de succes.

La 15 septembrie 1963, se angajează prin transfer, conform articolului 16, aliniatul 3 din Codul Muncii, la Spitalul TBC din Roșiorii de Vede (Decizia 409 din 30 septembrie 1963).

Doctorul Vasile Ciobanu era omul cu vocea blajină, echilibrat în tot ce făcea, gata să dea un sfat sau sprijin oricui era în suferință. Era doctorul animat permanent de dorința de a face tot ce știa ca suferința bolnavilor să fie cât mai mică, iar însănătoșirea cât mai grabnică. Activitatea la Spitalul TBC era apreciată, dar medicul Vasile I. Ciobanu era cerut insistent de numeroși pacienți de toate vârstele, la Spitalul Unificat și Policlinica, unde, după pensionarea doctoriței Maria Golaszewski, nu mai era medic de specialitate.

La 1 ianuarie 1966, se transferă, conform Deciziei nr. 20 din 14 ianuarie 1966, în calitate de medic specialist ORL, la Spitalul Unificat din Roșiorii de Vede. Bărbat frumos, totdeauna elegant, cu un comportament de intelectual rasat, s-a impus la început printr-o politețe reală și un profesionalism incontestabil. A fost și un model al bunelor maniere, pe care, încetul cu încetul, datorită comportamentului său, l-a impus și colegilor medici și colaboratorilor. În activitatea sa medicală, în spital sau policlinică, de multe ori era trist în fața neputinței de a salva oamenii afectați de boala secolului, cancerul. Demersul său medical era uriaș, sălbatic prin forțarea imposibilului și prin ignorarea scurtimii vieții acelor pacienți. El a căutat întreaga viață să depășească limita umană, cu un „ego" fortificat pe măsura propriei expansiuni și a profesionalismului deosebit.

Activitatea doctorului Vasile I. Ciobanu este în continuare deosebită și este tot mai cunoscut în mediile medicale și nu numai. La 1 octombrie 1975, devine medic principal specialist ORL. Preocupările legate de creșterea competenței profesionale sunt foarte mari și, în același timp, consumatoare de multă energie. Participă la conferințe naționale și internaționale, simpozioane pe teme legate de ORL. Funcționează și în spital și în policlinică. Este o muncă istovitoare, dar care îi oferă satisfacții. Este apreciat de pacienți și de colegi, nu numai în spital sau în județ, ci chiar și mai departe de Roșiorii de Vede.

Doctorul Vasile I Ciobanu a apreciat, în primul rând, valoarea teoretică și practică a îndemnului: „Dacă vrei să cunoști mai bine, cercetează tu însuți". Aceasta a devenit o idee forță și a constituit un îndreptar sigur în munca sa de medic. Activitatea practică a însemnat un nesfârșit șir de căutări, de cercetări proprii făcute cu răbdare, cu stăruință și încredere în reușită. Între timp, devine medic primar.

La 1 ianuarie 1990, trece din spital la Cabinetul ORL din policlinică. Funcționează numai în policlinică, până la 1 iulie 1991, dată în care, prin transfer în interesul serviciului, începe să lucreze la Spitalul Orășenesc Videle și la Dispensarul Policlinic, în calitate de medic primar ORL. Începând cu 1 septembrie 1991, este transferat în interesul serviciului, conform articolului 11, lit. a din Legea nr. 1 din 1970, la Regia Petrom SA București, la Spitalul Videle, în calitate de medic primar ORL și director adjunct. La 1 iunie 1996 ,Vasile I. Ciobanu este propus pentru pensionare. Propunerea este semnată de dr. Mircea Hulubescu, directorul spitalului. Doctorul Vasile I. Ciobanu avea vârsta de 69 de ani.

Dar doctorul Ciobanu nu renunță la profesia de medic. El va funcționa în deplină luciditate și vigoare până la vârsta de 85 de ani, în cadrul unui cabinet particular în Roșiorii de Vede.

Pentru cei care l-au cunoscut, doctorul Vasile I Ciobanu a fost UN OM MARE, în înțelesul străvechiului dicton, iar strălucirea sa de legendă va dăinui, intrând prin faptele și caracterul său, în galeria marilor personalități roșiorene. Figura și amintirea sa radioase vor lumina calea multor generații de medici animați de aceleași idealuri. A fost înhumat în Cimitirul Municipal și plâns de toți cei care l-au stimat.

prof. **Argentin St. PORUMBEANU**

Foto: *arhiva personală a autorului*

Parfum de epocă *Russenart - cetatea culturală*

Regina Maria la Roșiorii de Vede

În dimineața zilei de 21 septembrie 1928, Roșiorii de Vede, un oraș de provincie liniștit din sudul României, avea să trăiască un moment istoric Pentru prima oară, localitatea era onorată de o vizită oficială a unui membru al Familiei Regale, întrucât, anterior, Regele Carol I doar poposise la Roșiorii de Vede, în drumul său spre București. Regina Maria a României, însoțită de Principesa Ileana, sosea pentru a dezveli Monumentul Eroilor, ridicat în memoria celor aproape 400 de ostași roșioreni morți în Primul Război Mondial.

Evenimentul a fost pregătit cu minuțiozitate. Orașul se îmbrăcase de sărbătoare: străzile erau împodobite cu ghirlande de flori, drapele și covoare naționale, în majoritate în nuanțe de mov, iar atmosfera era amplificată de coincidența cu ziua de târg, care adunase numeroși țărani din satele învecinate. Roșiorii de Vede devenise, pentru o zi, scena unei solemnități naționale.

Regina Maria avea să consemneze această vizită în jurnalul său. Ziua a început devreme, cu un mic dejun în trenul regal, la care au participat ministrul general Paul Angelescu și subsecretarul de stat Richard Franasovici. La ora 9:30, suverana a fost primită conform tradiției, cu gardă de onoare, fanfară, pâine și sare, discursuri și flori. Cu finețe și umor discret, Regina observa entuziasmul localnicilor, subliniind că orașul nu mai cunoscuse până atunci o asemenea onoare.

Regina Maria și Principesa Ileana au fost întâmpinate de un impresionant alai de oficialități civile și militare: ofițeri superiori, parlamentari, magistrați, clerici și reprezentanți ai administrației locale, în frunte cu primarul Nicolae Popescu-Vedea și prefectul județului Teleorman, Mihail Slăvescu. Muzicile militare ale regimentelor 4 și 20 Infanterie au intonat imnul regal, marcând solemnitatea momentului.

Escortată de un escadron din Regimentul 2 Călărași, Regina a străbătut orașul împodobit festiv. Alteța Sa Regală era încântată de bucuria sinceră a mulțimii, care transforma vizita într-o adevărată sărbătoare populară.

Conform protocolului stabilit cu Casa Regală, prima oprire a fost la Cimitirul Eroilor, locul de odihnă al soldaților români și germani căzuți în luptele purtate în jurul și pe străzile Roșiorilor de Vede în anii 1916–1918. Aici s-au depus jerbe de flori și s-a oficiat un parastas în memoria celor morți la datorie.

Momentul a fost unul de profundă încărcătură emoțională. Regina Maria nota prezența numeroaselor văduve și orfani de război, adunați în jurul ei, unele dintre femei bocind după obiceiul locului. De pe colina cimitirului, orașul se vedea liniștit și verde, contrastând cu seceta și praful care apăsau străzile. Presa vremii relata că Regina și Principesa Ileana au îngenuncheat în timpul slujbei religioase, vizibil mișcate, într-un gest de solidaritate profundă cu suferința celor rămași în urmă.

După ceremonia de la Cimitirul Eroilor, alaiul regal s-a întors în centrul orașului, pe strada Mărășești, unde mii de oameni așteptau dezvelirea Monumentului Eroilor. Tribuna oficială, special amenajată pentru acest eveniment, era ocupată de Regina Maria, Principesa Ileana, membri ai guvernului, parlamentari, autorități locale și doamnele de onoare, în timp ce școlile, armata și societatea civilă se adunaseră în jur.

Un sobor de preoți a oficiat un Te Deum, răspunsurile fiind date de corul învățătorilor. După îndepărtarea pânzei care acoperea monumentul, primarul Nicolae Popescu-Vedea a rostit un discurs solemn, mulțumind Reginei pentru prezență și evocând memoria Marelui Rege Ferdinand, conducătorul armatei române în anii războiului. El a reamintit sacrificiul ostașilor roșioreni și pe cel al căpitanului Constantin Corlătescu, născut în București, căzut în luptele din noiembrie 1916 la marginea orașului.

Monumentul dezvelit, operă a sculptorului Dumitru Mățăoanu, reprezintă un soldat român din bronz, strângând la piept drapelul național, cu piciorul sprijinit pe emblema fostei Austro-Ungariei. Construit între anii 1924 și 1927 prin subscripție publică, monumentul are o înălțime de nouă metri.

Pe soclu sunt înscrise numele a 200 de eroi roșioreni, iar elementele decorative includ stema României Mari, scene de luptă, un text omagial (n.a. parțial șters în timpul regimului comunist) și portretele Regelui Ferdinand și ale Reginei Maria. Piedestalul și inscripțiile au fost realizate de sculptorul local Nicolae Marinescu, iar monumentul a fost împrejmuit cu lanțuri masive de bronz, comandate la uzinele din Reșița (n.a. astăzi dispărute, după mutarea monumentului de pe vechiul amplasament, strada Mărășești, în strada Dunării).

În jurnalul său, Regina Maria aprecia monumentul ca fiind „de efect", chiar dacă nu lipsit de imperfecțiuni artistice, considerându-l însă potrivit și valoros pentru un oraș de dimensiuni mici.

Ceremonia s-a încheiat cu o deosebită paradă militară și civilă. Prin fața tribunei au defilat elevii școlilor din oraș, societăți culturale și profesionale, veteranii din Războiul de Independență, precum și unități de infanterie și cavalerie. Mulțimea a ovaționat îndelung, într-o atmosferă de emoție și recunoștință colectivă.

În cursul după-amiezii, Regina Maria și Principesa Ileana au părăsit orașul în uralele localnicilor, fiind escortate până la marginea localității, după care și-au continuat drumul cu automobilul spre Alexandria, unde au făcut un scurt popas la primărie. De aici au plecat la Turnu Măgurele, unde, după ceremonialul de primire, s-au îmbarcat pe iahtul regal „Ștefan cel Mare", cu destinația Silistra.

A doua zi, Principesa Ileana nota în jurnalul său impresia favorabilă lăsată de Roșiorii de Vede, contrar percepțiilor defavorabile auzite anterior vizitei. După plecarea Alteților Regale, prefectul județului a organizat un banchet în Grădina Publică, la care au participat aproximativ 500 de invitați, încheind astfel o zi care a rămas adânc întipărită în memoria orașului.

Gabriel ARGEȘEANU

Primăvara, dăruită comunității, la 1 Martie

- continuare din pag. 1

întâlnite în parcuri, zone centrale, piețe, magazine, farmacii, brutării și în alte spații frecventate de cetățeni.

Deși ziua a fost una friguroasă și marcată de ceață, momentul simbolic organizat la Căsuța Primăverii, în prezența personajului tradițional Baba Dochia - interpretat de referentul cultural

Monica Tuinete - a sugerat apropierea primăverii. Potrivit tradiției, Baba Dochia își leapădă cojoacele pe măsură ce vremea se încălzește, iar promisiunea făcută în cadrul evenimentului a întărit simbolic ideea că anotimpul renașterii este tot mai aproape.

Acțiunea a reprezentat un nou demers al Casei de Cultură din Roșiorii de Vede de a promova valorile culturii tradiționale românești și de a aduce patrimoniul cultural în mijlocul comunității, prin evenimente desfășurate în spațiul public. Prin astfel de inițiative, tradițiile sunt nu doar păstrate, ci și transmise mai departe, într-un mod accesibil și viu.

Evenimentul a fost realizat cu sprijinul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Teleorman, partener constant în susținerea și promovarea tradițiilor locale.

Prin gestul simbolic al oferirii mărțișoarelor, începutul primăverii a fost împărtășit întregii comunități, transformând o zi friguroasă de început de martie într-un moment cald, încărcat de semnificație.

Poezia și emoția, celebrate la Roșiorii de Vede

- continuare din pag. 1

Uniunii Scriitorilor din România, care au adus în prim-plan creații proprii, dovadă că poezia rămâne un teritoriu viu, cultivat și transmis mai departe.

Muzica a revenit în mod firesc în program, prin interpretările referenților Tedy Stîngă, Elvira Stângă și Stelian Avram, contribuind la coerența și echilibrul programului artistic.

Un moment distinct a fost oferit de poeții, scriitorii și oamenii de cultură prezenți: prof. dr. Iulian Bitoleanu, prof. Liviu Nanu, prof. Cristian Moraru, prof. Ion Scarlat, Marian Chivu, prof. Mihai Atanasie Petrescu, Cristian Diniță, dr. Adriana Miu și Monica Tuinete, fiecare intervenție conturând, prin ton și expresie, diversitatea actului poetic.

În mod special, prof. Mihai Atanasie Petrescu a emoționat publicul cu recitare în limba franceză, în acord cu *Ziua Francofoniei*, dar și printr-o înregistrare audio din anul 1966, în care, copil fiind, recita versuri - o evocare delicată a continuității și a legăturii dintre generații.

În final, momentul muzical susținut de Tedy Stîngă și Stelian Avram a încheiat manifestarea într-o nuanță de rafinament artistic, cei doi artiști fiind apreciați pentru sensibilitatea și capacitatea de a transmite emoție autentică publicului.

Evenimentul a fost organizat de Primăria Municipiului Roșiorii de Vede, prin Serviciul pentru Cultură, Educație, Creație și Sport, reunind artiști, oameni de cultură și iubitori ai poeziei într-un cadru în care cuvântul și muzica s-au completat armonios.

Desfășurată într-o zi care a coincis cu *Ziua Internațională a Fericirii*, manifestarea a evidențiat, încă o dată, că poezia rămâne una dintre cele mai profunde forme de exprimare a emoției și a bucuriei de a fi împreună.

Gala Galaction – ostaș al Domnului și rob al scrisului

- continuare din pag. 1

Istorie „Petre Voivozeanu” și Bibliotecii Municipale „Gala Galaction”, structuri ale Serviciului pentru Cultură, Educație, Creație și Sport din cadrul Primăriei Municipiului Roșiori de Vede, dar, mai ales, din pasiunea gl. lt. (r) Valentin Becheru și a lui Nicolae Teodor Săceanu, expoziția cuprinde documente, fotografii, cărți poștale, lucrări de pictură și grafică, alături de obiecte personale și volume ale scriitorului.

Evenimentul a debutat sub semnul credinței, prin binecuvântările rostite de Părintele Mircea Ionescu, protopop al Protoieriei Roșiorii de Vede, și a continuat cu salutul delegației Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național, rostit de Ștefan Dina, președintele acestuia.

Locurile natale ale scriitorului au fost prezentate de Florin Burcea, viceprimarul Primăriei Comunei Dideşti, și Gheorghiță Andrei, consilier local, care au transmis și mesajul lui Barbu Măceacă, primarul comunei. Marinela Rușanu, bibliotecar la Biblioteca Municipală „Gala Galaction”, a vorbit despre mândria de a avea ca patron spiritual al bibliotecii un mare cărturar.

Vizitatorii au fost călăuziți prin epoca lui Gala Galaction de gl. lt. (r) dr. Valentin Becheru care, printr-un discurs concis și bine structurat, a conectat obiectele expuse într-o poveste captivantă.

În finalul evenimentului, Nicolae Teodor Săceanu a prezentat o plachetă din ceramică și un lot de patru cărți poștale realizate cu ocazia organizării expoziției, de către Secția Alexandria a Societății Numismatice Române, inițiativă promovată împreună cu gl. lt. (r) Valentin Becheru.

EUROPA DE ACASĂ

EUROPE DIRECT Teleorman

EUROPE DIRECT Teleorman - legătura TA cu Europa!

EUROPE DIRECT Teleorman, prezent la întâlniri europene esențiale la București și Bruxelles

În luna martie, EUROPE DIRECT Teleorman a fost prezent la două evenimente importante pentru viitorul comunicării europene, desfășurate la București și Bruxelles, marcând începutul noului mandat 2026–2030 al rețelei EUROPE DIRECT.

Astfel, în perioada 9–11 martie, la sediul Reprezentanței Comisiei Europene în București, a avut loc reuniunea „Bun venit EUROPE DIRECT 2026–2030”, eveniment dedicat lansării oficiale a noului ciclu de activitate al centrelor EUROPE DIRECT din România. La întâlnire, au participat reprezentanți ai centrelor din întreaga țară, alături de oficiali ai Comisiei Europene și ai Parlamentului European.

ED Teleorman a fost reprezentat de managerul centrului, bibliotecar Marinela Rușanu, care a luat parte la sesiunile de lucru dedicate noii strategii de comunicare și rolului centrelor locale în consolidarea relației dintre Uniunea Europeană și cetățeni.

Discuțiile purtate în cadrul reuniunii au vizat direcțiile strategice pentru perioada 2026–2030, cu accent pe consolidarea dialogului cu cetățenii, combaterea dezinformării, promovarea valorilor europene și implicarea comunităților locale în dezbaterea privind viitorul Uniunii Europene. Totodată, a fost subliniată importanța centrelor ED ca punți de legătură între instituțiile europene și cetățeni, în special în contextul provocărilor actuale.

De asemenea, în perioada 12–13 martie, activitatea a continuat la Bruxelles, unde a avut loc reuniunea generală a celor peste 400 de centre ED din întreaga Uniune Europeană. Evenimentul a marcat un moment important pentru rețea, reunind reprezentanți din toate statele membre într-un cadru dedicat schimbului de experiență și stabilirii priorităților comune.

Și de această dată, ED Teleorman a fost reprezentat de Marinela Rușanu, care a participat la atelierele și sesiunile de lucru organizate de oficiali ai Comisiei Europene și ai Parlamentului European. Reuniunea a fost deschisă printr-un mesaj al președintei Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, care a subliniat rolul esențial al centrelor ED în apropierea Uniunii Europene de cetățeni.

Temele abordate la Bruxelles au continuat direcțiile stabilite la nivel național, punând un accent deosebit pe dialogul direct cu cetățenii și pe consolidarea democrației europene. Centrele ED au fost încurajate să creeze spații deschise de dezbatere, în care cetățenii să poată discuta despre politicile europene, oportunitățile oferite de Uniunea Europeană și impactul acestora asupra vieții de zi cu zi.

Pentru județul Teleorman, participarea la aceste întâlniri a deschis noi perspective de dezvoltare a activităților locale. În perioada 2026–2030, ED Teleorman își propune să extindă acțiunile de informare și dialog, în special în comunitățile rurale, să organizeze mai multe evenimente dedicate tinerilor și mediului educațional, precum și să dezvolte inițiative de combatere a dezinformării și promovare a gândirii critice.

Totodată, centrul își va consolida rolul de spațiu deschis pentru informare corectă și implicare civică, oferind cetățenilor oportunitatea de a înțelege mai bine modul în care deciziile europene influențează viața de zi cu zi.

Participarea EUROPE DIRECT Teleorman la aceste două evenimente majore a confirmat importanța implicării active a centrelor locale în rețeaua europeană și a evidențiat rolul esențial pe care acestea îl au în apropierea Uniunii Europene de cetățeni.

Echipa ED Teleorman